

Кандидат на Президента України Віктор Ющенко перед виборами, до і після отруєння у вересні ц.р.

УКРАЇНА МАЄ СУПЕРКОМП'ЮТЕР

В Інституті кібернетики ім. В. М. Глушкова в Києві сталася дуже непересічна подія: презентували перший в Україні суперкомп'ютер кластерного типу. Він створений силами інституту на базі 32 процесорів Intel Xeon і його обслуговує операційна система Linux. Такі потужні комп'ютери використовують для надскладних обчислень, зокрема таких, як прогнозування погоди, розшифрування генома людини тощо. Найближчим часом інститут планує запустити ще один суперкомп'ютер, цього разу на 64-х суперсучасних процесорах Intel Itanium 2. Планують, що це буде найпотужніший суперкомп'ютер на пост-радянському просторі.

Скриньки для виборів виготовлять російські зеки

Вибірчі скриньки для голосування на майбутніх президентських виборах в Україні виготовлять ув'язнені Ростовської області. Про це повідомляє російське інтернет-видання "Газета.Ру". "Вибірча комісія України організувала відкритий конкурс для підприємств. У ньому переміг завод рекламного і виставкового устаткування Ростова-на-Дону, який уклав договір на виготовлення виборчих скриньок із керівництвом ростовських в'язниць", – повідомила в понеділок співробітниця прес-служби губернатора Ростовської області Ірина Четвертакова. Вона відзначила, що завод рекламного і виставкового устаткування Ростова-на-Дону виготовляв виборчі урни для виборів у Санкт-Петербурзі, Омську, Білгородській і Кіровській областях та Республіці Карачаєво-Черкесія. За словами Четвертакової, для президентських виборів в Україні ростовське підприємство виготовить близько 185 тис. виборчих скриньок.

Друк цього числа "Оттавського Вісника" виготовлений за сприяння церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Оттаві.

У Монреалю - старанням Товариства "Зустріч" "ОВ" постійно шукає спонсорів для наступних чисел

У ЦЬОМУ ЧИСЛІ:

Щоб наше сумління було чистим	
Вибори в Оттаві	4
"Українці оминають політичний ризик. Ми задовго звикли стояти під мурами, кричати, гукати і гупати в двері. А краще бути всередині." Ексклюзивне інтерв'ю з членом канадського Парламенту Борисом Вжесневським	7
Найвища людина в світі – українець	13

Діаспора і Канада просить Януковича не використовувати адмінресурс

Міжнародні спостерігачі вважають, що перший тур виборів президента України не відповідав демократичним стандартам і закликають усунути недоліки до другого туру виборів. Спостерігачі відзначили упередженість державних ЗМІ, які не показували усіх кандидатів однозначно, перешкоджання проведенню передвиборчої агітації, втручання іноземних державних чиновників у передвиборчий процес. "Також зауважено втручання органів державної влади на підтримку одного кандидата, а саме теперішнього прем'єр-міністра України Віктора Януковича", - говориться в заяві. "Тому ми робимо висновок, що перший тур виборів не відповідав демократичним стандартам", - наголошують спостерігачі діаспорних організацій. Спостерігачі закликали владу до другого туру усунути ті недоліки, які були зауважені 31 жовтня. Водночас уряд Канади закликав українську владу усунути порушення норм демократії перед очікуваним другим туром виборів президента. Про це сказано в заяві делегації Канади на постійній раді Організації з безпеки і співробітництва в Європі. "Обов'язок української влади - забезпечити своєчасне вирішення серйозних проблем, з якими стикнулися при проведенні першого туру голосування (31 жовтня), до другого туру 21 листопада", - сказано в заяві. Канада стурбована попередніми даними Бюро ОБСЄ з демократичних інституцій і прав людини про значні недоліки як у передвиборній кампанії, так і в день голосування. Особливо Канада відзначає численні помилки в списках виборців, які багатьом не дали можливості проголосувати. Канада також закликає Україну забезпечити повну прозорість результатів голосування в очікуваному другому турі виборів 21 листопада.

В УКРАЇНІ ЗАБАГАТО ЗАСУДЖЕНИХ

Україна посідає восьме місце в світі за кількістю засуджених на 100 тисяч населення. Про це повідомив голова Державного департаменту з питань виконання судових вироків Володимир Львовчкін, виступаючи у парламенті на Дні уряду. За його словами, в Україні на 100 тисяч населення припадає 416 засуджених, а загалом на сьогодні у 180 закладах перебуває 194 тисячі осіб, із яких 39,5 тисячі – у слідчих ізоляторах. Як наголосив Львовчкін, на обліку у 700 кримінально-виконавчих інспекцій є 174 тисячі засуджених. За його словами, зі всіма цими людьми проводять роботу 45 тисяч робітників. Тому постає необхідність більш умотиваних каральних санкцій, особливо за неважкі злочини. Львовчкін також зазначив, що за навмисні вбивства засуджені 20,3 тисячі осіб і понад 30 тисяч – за важкі насильницькі злочини. Таких засуджених, за його словами, необхідно посилено охороняти, а можливостей для цього дедалі менше і менше, оскільки ресурсів, особливо людських, недостатньо.

"Оттавський Вісник" запрошує всіх бажаючих до співпраці і чекає на Ваші статті, листи, фотографії чи пропозиції

Україна стає поліцейською державою

Правозахисні організації протягом усієї виборчої кампанії в Україні були не на жарт стурбовані фактами переслідування українців через їхні політичні погляди та переконання. Про це повідомив виконавчий директор Української Гельсінської Спілки з прав людини Володимир Яворський в інтерв'ю українській службі ВВС. Яворський вказав на надзвичайно високий рівень прослуховування в Україні. "Нам відомо, що лише за минулий рік у найменшій області – Чернівецькій – апеляційний суд дав 823 дозволи на зняття інформації з каналів зв'язку, тобто на прослуховування і зчитування електронної пошти. У США за рік, за умов боротьби з тероризмом, таких дозволів 1 380", – розповів правозахисник. За його словами, згідно з неофіційними даними, одержаними у Верховному Суді, 2002 року було надано офіційно 40 тисяч таких дозволів. Кожна людина, яку прослуховують, може контактувати зі 100-120 людьми. "Тобто підрахунки показують, що офіційно в Україні прослуховують розмови кількох мільйонів людей", – зазначив Яворський. На його думку, ці цифри "свідчать про те, що використання правоохоронних органів у політичних цілях в Україні очевидне".

Поляки захищають в Україні

Низка польських правозахисних організацій заявила про бажання надіслати спостерігачів на президентські вибори в Україні та закликала уряд Польщі профінансувати цю акцію. "Від того, як проведуть ці вибори, залежать шанси на демократичний розвиток України та її зближення з Європою. Зараз ми не можемо підвести наших українських приятелів", – йдеться у надрукованому в газеті Rzeczpospolita відкритому листі, який підписали, зокрема, Владислав Бартошевський, Броніслав Геремек, Єжи Ключковський, Діаріуш Росаті та Кшиштоф Скубішевський. Серед організацій, які поставили свої підписи під листом, – польське відділення міжнародної організації "Карітас", Фонд Стефана Баторія, Польська гуманітарна акція, Гельсінська фундація прав людини, Об'єднання українців у Польщі та інші.

Рекорд українських спелеологів

Українські спелеологи встановили в Абхазії новий світовий рекорд, спустившись на глибину 2 050 метрів. Як повідомив керівник експедиції Юрій Касьян, було "досліджено нову частину печери, яка простяглася від відгалуження приблизно на 50 метрів вище за кінцевий сифон ділянки "колектора", відкритої в серпні". Печеру Крубера через її глибину називають Прірвою світу.

ПОЧЕСНИЙ КОНСУЛ – ХАБАРНИК

Американський суд визнав Почесного консула України у Сполучених Штатах Андрія Футея посередником у хабарництві. Про це повідомило радіо "Свобода". Американська прокуратура звинуватила Футея у свідомому вимаганні грошей та інших коштовностей для того, щоб підкупити голову фінансової адміністрації штату Огайо. Підставою для звинувачення стали свідчення засудженого за фінансові махінації брокера Френка Гратадорія. Брокер зізнався в підкупі високопосадовця за допомогою Футея. У такий спосіб Гратадорія намагався отримати від уряду Огайо контрактне замовлення для компанії, яку він представляв. За словами брокера, Футей посприяв його зустрічі з головним фінансистом штату. Далі Футей вказав особу, через яку брокер мав переказувати гроші у виборчий фонд місцевого осередку Республіканської партії. За це голова фінансової адміністрації штату, який був республіканцем, надав компанії, яку представляв Гратадорія, низку багатомільйонних контрактів. Згідно з Віденською конвенцією, почесні консули повинні поважати закони держави перебування. Однак злочин, співучасником якого став Андрій Футей, було скоєно між 1999 та 2001 роками, тобто до його призначення Почесним консулом України, яке відбулося 2002 року. Нагадаймо, що Андрій Футей є сином Богдана Футея – судді Федерального апеляційного суду США часів президента Роналда Рейгана.

ПОЛІТИКА І МУЗИКА

"ОВ" в попередньому числі вже знайомив своїх читачів з музикантами, які підтримували на виборах Януковича. Перед вів соліст Мацялко з гуртом "Соколи", котрий також був і довіреною особою названого кандидата. Галицький гурт "Соколи" досить знаний на американському континенті, так як успішно гастролював тут серед діаспорних громад на початку дев'яностих років, а по українських крамниціях і досі можна побачити їхні записи. Цього року Торонто також зустрічало і Руслану, яка стала радником Януковича і його команди. Між іншим, свій новий альбом назвала "Танці з вовками". А що? Влучно!

Подаємо інших учасників, які допомагали у виборах двох кандидатів, для читачів та меломанів, котрі б захотіли ознайомитися із їхньою творчістю.

За ЯНУКОВИЧА:

Ірина Білик, Наталя Могилевська, галицький гурт "Скрябін", Ані Лорак, Олена Вінницька, Віктор Павлік, Каріна Плай, Асія Ахат, Ірина Шинкарук, МС Юрась, "Грін Грей", "Алібі", "Друга ріка", "Тріада", Валентина Степова, Ян Табачник, та син замінистера з екології Ореста Фурдичка - не дуже відомий загалу львівський співак - Андрій Князь. Крім них у концертах брали участь білоруські та російські друзі: гурт „Леприконси“, „Любе“, почесний голова "Єврейской Общини України" і улюблений співак подружжя Кучмів - всюдисущий Йосип Кобзон, Лоліта Мілявська, Клара Новікова, Надія Бабкіна, Олександр Калінін, Валерій Меладзе, Тетяна Недельська, Олександр Морозов, Наташа Корольова та група "Отпетые мошенники". Назва останньої російської групи назвичайно красномовна. "ОВ" залишає власну назву цієї групи без перекладу на українську, щоб наші читачі могли повправлятися в її перекладі самі.

За ЮЩЕНКА:

Група "ВВ" – соліст гурту, Олег Скрипка - довірена особа Ющенка, київський гурт "Мандри", відомий львівський "Океан Ельзи", Тарас Чубай і "Плач Єремії", "Танок на Майдані Конго", "Тартак", гурт "Тайдамаки", Тарас Петриненко, Олександр Пономарьов, гурт "№482", співачки Марія Бурмака, Росава та кума кандидата від

опозиції Оксана Білозір (яка, між іншим, планує незабаром знову завітати до Канади). Варто зазначити, що названі музиканти та співаки виступали за мінімальний гонорар, необхідний на поточні видатки, або і взагалі тільки зі своїх переконань. Олег Скрипка вперше вліз в політику, не витримавши навколишньої брехні і бандитизму, а його фраза з темної сцени перед тисячами слухачів, коли під час виступу гурту "ВВ" міліція відмикала світло і розбила аварійний генератор - "бажаю ментам вічного енурезу", стала крилатою під час виборів. Фома з гурту "Мандри" знімає фільм під робочою назвою "Це було ТАК!" і заявив про свою готовність піти на барикади, а Чубай з однією гітарою в руках таки не втримався і вже зранку 1 листопада співав на відновленій барикаді біля пам'ятника Франка львівським студентам, котрі мітингували проти фальсифікації і насильства влади на виборах.

"Оттавський Вісник"

Видання Оттавського відділу Української Канадської Суспільної Служби.

У "Віснику" використані матеріали українських та зарубіжних засобів масової інформації.

Позиція авторів не завжди співпадає з позицією видавців.

Всі матеріали, реклама, оголошення подаються мовою та правописом оригіналу зі збереженням автентичної орфографії і пунктуації, а також інших мовних особливостей авторів.

Редакція, графічний дизайн та розповсюдження:

Богдан Малина, Володимир Катрушенко, Михайло Риндзак

Телефони: (613)843-8206, (613)225-5768 e-mail: tmarta@estart.com

Поштова адреса: "Ottawskij Visnyk", 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Помер один із найстарших українських священників у Польщі

10-го серпня, 2004 року, на 91-му році свого життя та 66 році священства упокоївся у Перемислі, отець Митрат Степан Дзюбина - Препозит Перемиської Капитули

Степан ДЗЮБИНА народився 11 листопада 1913 року в с. Гладішові на Лемківщині (тепер РП). Висвячений 13 березня 1938 року в кафедральному соборі св. Івана Хрестителя перемиським єпископом Йосафатом Коциловським.

У 1942 р. був парохом Криниці, де у спорудженій ним каплиці вів науку для учнів Української учительської семінарії. Тут часто зустрічав відомого маляра-лемка Никифора Дровняка. У 1943 р. арештований гестапо. У 1947 році вже польською владою інтернований в концентраційний табір в Явожні. На початку 50-х рр. виїхав у Слупськ, але йому було заборонено проводити греко-католицькі відправи.

Згодом отримав призначення генерального вікарія Української Греко-Католицької Церкви в Польщі. За час своєї каденції о. Дзюбина значно

розбудував і зміцнив українські греко-католицькі Отець-митрат Степан Дзюбина був харизматичною особистістю, абсолютним авторитетом для кожного українця в сучасній Польщі. Його проповіді, зокрема на святі Української національної пам'яті в Пикуличах (1991р.), під час перших урочистостей у вересні 1992 року на місці поховань українських політ'язнів у Явожні, посвячення в жовтні 1994 року пам'ятника воюючим УПА, які загинули на Закерзонні, будили пригнічене відчуття власної гідності тисяч українців у всій Польщі, викликали лють невиліковних українофобів.

Один з небагатьох людей, що відкрито виступав у пресі та на телебаченні проти польського насильства, ініціатор перепоховань воюючих УПА, автор відомої, об'ємистої за обсягом, книжки-спогаду "І стверди діло рук наших" (1995 р. Варшава), де зібрав детальні свідчення нищення українців та їх культури на території післявоєнної Польщі.

42 МІЛЬЙОНИ ЗА ПОМИЛКУ

Міністерство фінансів України скерує 41,622 мільйона гривень (7,85 млн дол.) з резервного фонду Державного бюджету Міністерству закордонних справ для того, щоб надати допомогу спадкоємцям росіян, пасажирів літака Ту-

154, який збила українська ракета 2001 року над Чорним морем. Власне таку суму зазначено в розпорядженні Кабінету Міністрів "Про виділення коштів для надання допомоги російським громадянам, які є спадкоємцями тих, хто загинув унаслідок повітряної катастрофи, що сталася 4 жовтня 2001 року", яке було підписано минулого тижня. Раніше уряд пообіцяв виплачувати компенсації – 200 тисяч доларів – за кожного росіянина, що загинув у катастрофі. На борту літака, окрім росіян, перебували й громадяни Ізраїлю. Україна вже виплатила компенсації рідним загиблих, що були громадянами цієї країни. Нагадаймо, що російський літак Ту-154 авіакомпанії "Сибір", який летів з Тель-Авіву в Новосибірськ, збила українська ракета 4 жовтня 2001 року під час навчань протиповітряної оборони України. Загинули 12 членів екіпажу та 66 пасажирів. А в жовтні цього року президент Кучма знову відновив перед виборами на посаді Кузьмука, зміщуючи з нього Марчука.

Суперброня з України

Фахівці українського науково-виробничого підприємства "Валар" з Івано-Франківська розробили нове покоління високоточної зброї, здатної вражати броньовані й інші цілі на відстані до 2500 метрів, причому з можливістю дистанційного управління. За словами розробників, ця зброя є абсолютно безшумною, ракетний двигун під час його роботи не чути. У комплекті нової зброї є різні типи боеприпасів для виконання різноманітних завдань. Наприклад, кумулятивні боеприпаси дозволяють уражати згори досить тонку броню вежі танка. На сьогодні броня у верхній частині вежі сучасних танків становить близько 25 мм. Такий комплекс також може бути потай встановлений у ґрунті. За словами директора "Валара" Валерія Арциховського, така інтелектуальна машина може роками очікувати команди "пуск", не потребуючи присутності командира. Підготовку до бойового використання з уточненням цілі можна вести дистанційно з відстані понад 500 м.

В ЕСТОНІЇ ВІДКРИТО ПАМ'ЯТНИК ДИВІЗІЙНИКАМ

У День відновлення незалежності Естонії, 20 серпня, у селищі Ліхула пройшла церемонія відкриття пам'ятника воїнам 20-ї Естонської дивізії СС. "Це пам'ятник естонцям, які із двох нещастя – німецького і російського – вибрали найменше й у німецькому мундирі боролися за вільну Естонію", – заявив на церемонії Хейно Керт, заступник Союзу борців за волю Естонії. Обеліск установлений на цвинтарі Ліхула недалеко від пам'ятника радянським воїнам, котрі загинули в II Світовій війні. На монументі зображений естонець з автоматом у німецькому однострої. На пам'ятнику висічено напис: "Естонським воїнам, що боролися в 1940-1945 роках проти більшовизму і в ім'я відновлення незалежності Естонії". У 2002 році цей пам'ятник встановили у місті Пярну, але через дев'ять днів рішенням міської влади його демонтували у зв'язку з протестами Росії. Тоді на пам'ятнику був вибитий текст: "Всім естонським солдатам, які загинули у II Визвольній війні за Вітчизну і Вільну Європу в 1940-1945 роках".

Екс-посол до Канади Ю. Щербак про вибори

31 жовтня українські нелегали, які перебувають на заробітках за кордоном, можуть спокійно голосувати в консульствах, не боячись, що дипломати здадуть їх поліції чи депортують. Про це в ефірі "Громадського радіо" заявив радник голови Верховної Ради з міжнародних питань, екс-посол України у США, Ізраїлі, Канаді Юрій Щербак. "Я все ж таки дипломат, тому можу сказати, що такого я взагалі в практиці не зустрічав. Що значить "здати"? Це означає треба мати агентуру всередині тієї держави, в якій перебувають. Потім... знаєте, це наша пострадянська, совкова параноя, що всі стежать за всіма, і вона в нас зараз посилюється, на жаль", – пояснив він. За словами пана Щербака, немає жодних підстав думати, що французька чи італійська поліція стежить за українцями. "Ви знаєте, я був в Італії, бачив, як вони збираються в неділю... Мені розповіли наші люди (ми летіли з Болоньї), і вони казали, що в неділю збираються (у них там є кафе, де вони збираються), дискутують – половина нелегалів. І нічого не відбувається", – запевнив екс-посол.

Тим часом навіть не відомо про точну кількість українських емігрантів. "Я, вибачте мені, не вірю в сім мільйонів тих, хто перебуває за кордоном. Я більш довіряю організації Ukraine Sociology Services, що каже: мільйон, максимум два в період сезонних робіт, тобто коли люди виїждять до Росії, до Польщі працювати..." – додав Щербак. Він також переконаний, що виборці, які голосуватимуть за кордоном, не вплинуть суттєво на результати виборів. "Політика українська робиться в Україні й український президент буде обраний тими, хто живе, працює та приходить на виборчі дільниці в Україні!" – зазначив радник спікера з міжнародних питань, однак додав, що є варіант, коли вибори за кордоном будуть вирішальними. "Якщо буде 49,9% і 51,1% – от такий розрив, то, звичайно, критичного значення можуть мати результати виборів і за кордоном. Якщо буде великий розрив, то це не матиме значення", – зазначив він.

Попри те, за переконаннями пана Щербака, треба дати всім охочим максимальні можливості для голосування. Втім він вважає, що немає такої можливості, щоб проголосували всі. "У мене немає підстав думати, що буде грубе адміністративне втручання і що там можна щось змінити, тому що у складі виборчих комісій все ж таки будуть люди, які не підлягають дипломатичним представництвам. Вони є і вони будуть. І вони не дадуть можливості пом'якшити результати", – переконаний Юрій Щербак. Та попри те, він зазначив, що всі попередні вибори свідчили, що найбільш неприємні речі для влади відбувалися в деяких країнах, у деяких зарубіжних містах. Там нібито люди голосували за одного кандидата, хоча були якісь преференції для іншого кандидата. "Тому і посли страждали, і генеральні консули. Тобто я не думаю, що будуть серйозні фальсифікації за кордоном, хоча важко казати. Там, де я працював, знаю точно: нічого подібного не було, – розповів пан Щербак.

Роман ПАК

ВИБУХ В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ

В українській католицькій церкві St. Mary's Ukrainian Catholic Church в американському штаті Коннектикут у п'ятницю, 10 вересня, пролунав потужний вибух. Інцидент стався в місті Колстер близько 6.45 за місцевим часом (у другій половині дня за київським часом). За словами очевидців, вибух був дуже сильний, уламки будинку розкидані на великій території. Його було чути за 8-9 км від місця події. Відомостей про поранених або загиблих немає. Причини вибуху також невідомі.

Вибори Президента України в Оттаві

Виборці з Товариства «ЗУСТРІЧ» в Оттаві

Щоб наше сумління було чистим

В неділю 31 жовтня, серед 284-ох виборців, які взяли участь у голосуванні на оттавській виборчій дільниці № 41 у приміщенні Посольства України в Канаді, де на виборчому списку зареєстровано 1 235 осіб, понад сто людей спеціально приїхали на вибори Президента України з Квебеку. Організатором подорожі є Товариство «ЗУСТРІЧ». Варто відзначити організаційність та сприяння оттавської виборчої комісії, котра за короткий термін, оперативно зуміла прийняти всіх гостей. Пропонуємо два інтерв'ю з організаторами поїздки - головою Товариства «ЗУСТРІЧ» Миколою Маруничем та Миколою Кулішовим, з якими спеціально для "Оттавського Вісника" розмовляла Галина Корян.

Галина Корян: Скажіть, будь ласка, ви перший раз приїжджаєте в Оттаву на вибори? — **Микола Марунич:** Ні, другий. Минулого разу, чотири роки тому, я возив також групу з нашого товариства в Оттаву на вибори. Тоді ми голосували за Канівську четвірку, за їх представника Марчука, про що і жаліємо.

Цього разу народу більше приїхало, ніж минулого разу? — Цього року я був здивований, так як кількість виборців виявилася набагато більша, ніж минулого разу. Тоді ми зібрали один автобус, а зараз на списку в мене було понад сто п'ятдесят чоловік, з яких по тих чи інших причинах відійшло п'ятдесят чоловік. Не по своїй вині, по вині цього останнього закону, який відсівав виборців. Люди мусили були попередньо приїхати, щоб записатися, щоб мати право голосу. Тому п'ятдесят чоловік відпало, але сто чоловік приїхало до Оттави голосувати.

Важко було зібрати людей? — Я просто можу сказати одне - треба поспробувати комусь тим зайнятися. Це дуже важко. Тим більше люди цілком нові. Наших членів товариства "Зустріч", монреальських, зараз приїхало чоловік десять, не тому що вони не є активні українці, тому що вони втратили право голосу, так як вони проживають у Канаді вже досить довго. Тому основна маса – це є цілком нові люди, з якими я сьогодні перший раз зустрівся так, реально, а по телефоні хіба спілкувався. Можете собі уявити, остання хвиля еміграції, сто нових людей, різні характери, різні думки. Але нам вдалося їх зібрати, і ось ми є в Оттаві знову. Проголосували, думаю, майже одноставно.

А хто спонсорував поїздки? — Люди собі самі оплачували проїзд. Була ще організована поїздка в минулу суботу (23 жовтня). Ми організували поїздки для тих людей, які виявили бажання зареєструватися. Цю поїздки спонсорували українські каси: Народна Каса і Кредитова Спілка в Монреалі.

Ви зверталися з проханням, щоб хтось приїхав із Оттави до Монреаля для реєстрації принаймні? — Ми неодноразово зверталися до представників амбасади, і до представників виборчої комісії. Ми назбирали дуже багато листів, різних відповідей від Центральної Виборчої комісії і від Оттави. В кінці кінців відповідь була негативна: не можна, є закон. Я думаю, що багато людей не змогло приїхати, бо в Монреалі таки багато імігрантів. Якби там була дільниця, то, можливо, більше б людей прийняло участь у голосуванні.

Скажіть будь ласка, а на ваш погляд, проголосувати на виборах - це важливо для кого – для тих, хто голосує, чи для України так само? Бо кількісно не можна говорити про якийсь вплив. — В першу чергу, я можу сказати, що насамперед це важливо для кожної людини, котра віддала свій голос і виконала свій громадянський обов'язок. А ми надіємося всі, що це наш невеличкий вклад pomoже в загальному результаті по цілій Україні.

Галина Корян: - Ви приїхали з Монреаля голосувати на виборах? — **Микола Кулішов:** Так. Ми маємо в Монреалі таке товариство новоприбулих, називається "Зустріч". Воно створилося десь сім із половиною років тому, об'єднує представників нової хвилі. І традиційно ми вже другий раз. Перший раз були в минулі президентські вибори, зорганізували автобус, а цього разу вже два автобуси. Намагаємося якось приймати участь. Ті люди, які це мають громадянство і мають право голосувати, то вони приїхали.

Сьогодні ви знаєте приблизно, скільки приїхало народу? — Два шкільні автобуси. По сорок сім людей поміщається в кожному. І ще я знаю, кілька машин приїхало. Я думаю, що більше сотні. Сто двадцять, десь так.

І всі вони є активними членами "Зустрічі"? — Ні, на жаль, не всі. Але то не головне – щоб вони були активними членами "Зустрічі". Я деяких людей перший раз бачу. Але головне, що їхнє серце відгукнулося, і що в цей важливий для України момент вони взяли участь. До речі, багато з них другий раз сюди приїжджають. Бо вони приїжджали двадцять третього, щоб здати цю заяву на участь у голосуванні. Бо такий закон. Так що я думаю, що це велика жертва з їхнього боку. Дуже ціную.

А на вашу думку, цей жест, він буде щось важити в кількісному плані, чи скоріше народ приїжджає голосувати з іншою метою? — Ну звичайно, що тут, тисяча людей на обліку стоїть? Порівняно з Україною це крапля в морі. Але все-таки думаю, що наш обов'язок, як українців, щоб наше сумління було чистим, ми повинні прийняти участь і проголосувати. Бо дійсно, ці вибори, мабуть, одні з найважливіших в історії України.

Повертаючись до "Зустрічі", товариство створювалося з якою метою? — Історія така. Був такий, він і зараз

Біля виборчої дільниці № 41 перед приміщенням Посольства України в Канаді

Виборці сходяться на дільницю.

Михайло Риндзак від Оттавського відділу УКСС, який був провідником по місті, показує гостям з Квебеку українську Оттаву. Біля церкви Івана Хрестителя.

З туристичної екскурсії по Оттаві після виборів. Перед Канадським Парламентом. До речі, з українським прапором всередину не впустили.

ПІДТРИМУЙТЕ
“ОТТАВСЬКИЙ ВІСНИК”
 єдине українське друковане видання в
 столиці Канади

є, священник із України. Він якось людей новоприбулих до себе пригортав, ми збиралися. Було так як клуб – пили каву, говорили, обмінювалися досвідом. Хто про працю, хто про дітей, як де в школу влаштувати. А потім ми зрозуміли, що ми маємо трохи інші, так скажимо, зацікавленості та інтереси, як спільнота новоприбулих, ніж ті українці, які приїхали перед тим, чи попередня хвиля, або тут народжені. І ми вирішили зорганізуватися в товариство. Але ми завжди тримаємося української громади, тобто ми зареєструвалися при КУК, ми маємо двох делегатів до КУК-у. Ми беремо участь у всіх заходах організованої громади. Ми не є окремо. Ми дивилися на цю організацію, як спосіб притягати людей, які приїхали. Через “Зустріч” – до інших організацій. Бо часто люди не готові відразу піти до СУМ-у чи до Пласту, до УНО.

А ви знаєте, скільки людей на сьогодні приваблює “Зустріч”, із тих, що приїжджають? – Ми маємо вкладку, яку треба платити. Тобто двері відкриті для всіх. Частина платить вкладку, вони мають право голосу. Таких десть близько сорока. Але приходиться значно більше людей. Хоча, чесно кажучи, за останні роки мало людей, які входять до організації. Нам треба було б більше щось робити. Немає нових людей, ініціатива трохи падає. Якось не відчувається. Воно якесь наче зачароване коло трохи. Сподіваюся, що ми це якось поправимо. Зараз ми все ближче ідемо на спілку з з монреальською філією УНО. Люди входять до УНО, до ОУК, маємо приміщення. Будемо якось міняти свою стратегію, може. Щоб більше людей пригорнути до себе.

Ви їздили на цьогорічний конгрес КУК-у? – Так. Я був делегат від УНО.

Я знаю, що там відбувся круглий стіл за участі представників нової імміграції та канадських українців. Ви могли б сказати кілька слів про це? – Я, власне, був одним із пеналістів у цьому круглому столі. Організував цей круглий стіл голова торонтонського КУК-у Маркіян Швець. Він запросив мене і представника від Торонто, новоприбулого, і одна пані була, яка теж організувала товариство новоприбулих у Вінніпезі. Було досить цікаво. Було переповнено, люди в проходах стояли. Дуже велике зацікавлення до цієї проблеми. Я думаю, що може, це дасть стимул КУК, центральним КУК врешті-решт почати створювати якісь програми і виробити певну стратегію щодо останньої хвилі. Бо поки що ми не маємо. Вже 15 років триває ця імміграція. Але певного підходу і певної програми дій немає й досі, наскільки мені відомо.

Ви намагалися якось сформалізувати чи з'ясувати стосунки між старими українцями і новоприбулими? Чи яка була мета цього круглого столу? – По-перше, треба порозумітися. Існують певні стереотипи, що ця остання хвиля еміграції вона якесь не така, люди не входять до організації, вони не дбають, вони не є свідомі українці. Всі попередні хвилі були дуже добрі, а ця, от якась така... Це не зовсім так. Будь-які стереотипи, вони мають в собі трошки правди, але не повністю. Серед нашої хвилі є люди, які свідомі, які люблять свою країну. Навіть приклади цих виборів мені показали. В автобусі дуже багато є російськомовних людей. Тобто з формальної точки зору часто діаспора їх відкидає. Але вони приїхали, вони відчувають себе українцями. Більшість із них, я впевнений, буде голосувати за Ющенка, бо я знаю, я говорив із ними. Тобто вони патріоти по-своєму. Їх відкидати було б великою помилкою. Але як знайти той спосіб контакту з ними? Це нелегка справа, але про це треба думати.

На вашу думку, це дасть якісь конструктивні результати в майбутньому? На рівні офіційних стосунків, а не особистих контактів між новими українцями і старими? – Сподіваюся, що мусить дати. Але цей крок повинні зробити обидві сторони. Нарікати – це не є конструктивно. Ми є українці, ми є різні, але ми є українці. Ми вже нарешті стали державною діаспорою. Підхід треба міняти до

цього. Я вважаю, що сама імміграція з України – це дуже велика втрата для України. Бо люди виїжджають талановиті, здібні. Вони могли б багато принести. Але коли ми їх втрачаємо ще й тут, коли ми їх не привертаємо до діаспори, яка теж потребує нової крові, бо асиміляція все-таки робить свою справу, з нею тяжко боротися. Як ми тих людей тут втрачаємо, то ми подвійно їх втрачаємо. Так що ми повинні думати про це.

31 жовтня, 2004, Оттава

Розмовляла Галина КОРЯН

В НАСТУПНОМУ ЧИСЛІ: читайте статтю Миколи Кулішова

ЧЕТВЕРТА ХВИЛЯ ЕМІГРАЦІЇ І ПРОБЛЕМИ НАВОКОЛО НЕЇ

ПЕРЕДВИБОРНА СПОВІДЬ ДИПЛОМАТА

“Ну, саабражати ж треба, – бештав мене голос у телефонній слухавці, – як же я можу зареєструвати тебе виборцем, якщо ти лічно не прийшов на ізбірательний участок, у консульство”. Я не сперечаюся. Треба – то треба. Громадянська позиція вимагає готовності до невеличких офір. Тож беру собі в компаньйони ще кількох незареєстрованих колег і ідемо реалізувати своє конституційне право.

Консульство України (до перенесення столиці до Берліна там містилося посольство) розташоване в мальовничій місцевості – в передмісті Ремагена. Без авта до нього було би дістатися досить складно. Довелося досить довго серпантинити дотори вузькою доріжкою, час від часу виїжджати на хідник, пропускаячи автобус. Ось нарешті й синьо-жовта фана над симпатичною будівлею. Звідси відкривається неймовірної краси краєвид: Райн, виноградники на схилах, замки на пагорбах.

Заходимо до консульства. Відвідувачів не надто багато, переважно німці із супругами-“халхушками”, які бажають показати своїм, тепер уже законним “гансам”, як “красива” в Україні, що й там є чим помилувати око, зокрема садками вишневими коло хати. На запитання, як стати виборцем, що “халхушки”, що “ганси” дивляться на нас, як на маленьких зелених чоловічків, котрі щойно здійснили зоряну подорож у щонайменше 20 парсеків.

На щастя, саме вийшов один з працівників консульства. Ми розповіли про наші проблеми, і він люб'язно запросив нас до свого кабінету. Дорогою нас привітав чоловік міцної статури. Лише згодом ми довідалися, що це генерал Кличко – батько тих самих славетних братів. Він працює тут військовим аташе. На відміну від своїх зіркових синів, Кличко-старший чудово розмовляє українською, до того ж послуговується нею навіть тоді, коли до нього звертаються російською мовою.

“Ето ж хотів його Марчук недавно вигнати, а його син якраз бой виграв, і Кучма йому поздоровлення надіслав: “Вітаю, мол, з пабедою сина”. То він те поздоровлення Марчуку в рожу. Той не рішився виганяти, та вже й самого вигнали, а Кличко далі тут працює”, – оповідає місцеві плітки наш супроводжувач, у якому я чітко впізнаю володаря голосу зі слухавки, котрий навчав мене “саабражати”.

Процедура, яка зазвичай триває близько п'яти хвилин, відібрала в нас понад годину. Наш візаві палав нестримним бажанням викласти перед нами всю свою широку малоросійську душу. “Це працював я в Брюсселі у Шпека, то він мені казав: “Петро, я за тобою, як за кам'яною стіною”. Ну, то ясно, я ж кадровий дипломат і при Союзі працював, і всюди був”. Саме Петро, як ми довідалися, є стовпом, на якому тримається вся українська зовнішньополітична система: “Послом тепер кого зробили? Олігарха-будівельника, він свою посаду в бані

продовження на стор. 12....

Пожертва на підтримку Оттавського відділу Української Канадської Суспільної Служби

Моя жертва \$ _____

Enclosed is my donation for Ottawa UCSS

Ім'я та прізвище: _____
NameАдреса: _____
AddressПідпис: _____
SignatureЧеки з поміткою “На Оттавський відділ УКСС” просимо вислати на адресу:
Cheque enclosed payable to UCSS at Ottawa sent at:

UCSS Ottawa Branch, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Жертводавці одержать посвідку для звільнення від податку за жертву більше \$15.00

Receipts will be issued for donation \$15 or greater

- Прошу вислати посвідку для податку Мені не потрібно посвідки
Please send me an income tax receipt I do not require receipt
- Прошу оголосити моє ім'я і даток у списку жертводавців Не оголошувати

Протокол № 1

ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
21 жовтня 2004 року

ПРОТОКОЛ
дільничної виборчої комісії
про підрахунок голосів виборців на закордонній виборчій дільниці

Законодавча виборча дільниця №11 окремого законодавчого виборчого округу
м. Оттава, вул. Сомерсет Вест, буд. 310, провінція Онтаріо, К2Р 0J9, Канада.

Посольство України в Канаді

Нідано до членів четвертої сесії статті 75, статті 78, 79 Закону України "Про вибори Президента України" при підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці даного виборчого округу наступним чином:

- 1) кількість виборчих бюлетенів, одержаних дільничною виборчою комісією, — одна тисяча сто вісімдесят п'ять
- 2) кількість виборців, внесених до списку виборців на виборчій дільниці, — одна тисяча двісті тридцять вісім
- 3) кількість анотаційних виборчих бюлетенів — Біблємсон один
- 4) кількість виборців, які отримали виборчі бюлетені, — двісті вісімдесят чотири
- 5) кількість виборців, які взяли участь у голосуванні на виборчій дільниці, — двісті вісімдесят чотири
- 6) кількість виборчих бюлетенів, визнаних недійсними, — два

1185
1235
901
284
284
2

В Оттаві на 41 закордонній виборчій дільниці у день виборів взяли участь у голосуванні 284 виборці.

Отримали:
Ющенко - 245 голосів (86.27%),
Янукович - 26 голосів (9.15%)
Мороз - 5 голосів (1.76%),
Кінах – 1 голос,
Омельченко – 1 голос,
Не підтримали
жодного кандидата - 3,
Недійсні бюлетені - 2

Голова дільної виборчої комісії:
Крижановська А.А.
Заступник голови дільної виборчої комісії: Халецька Н.М.
Секретар дільної виборчої комісії: Олійник О.В.
Члени дільної виборчої комісії:
Плиса Л.М., Кучерява Н.К.,
Сачик О.І., Козюра Н.П.,
Дорошенко Н.З., Стогній О.А.,
Шлак Н.Б., Франчук С.С.,
Речкіна Т.П.
Офіційні спостерігачі: Пилиш Г.Й.,
Гарас Н.І., Свідник М.П.,
Слободянюк А.М., Іскра І.В.

7) кількість голосів виборців, складених за кожного кандидата на пост Президента України:

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата на пост Президента України (в алфавітному порядку)	Кількість голосів виборців, складених за кожного кандидата на пост Президента України	
		голосами	білетами
1.	БАВЛЮК Степан Федорович	Нуль	0
2.	БОГДАН Богдан Федорович	Нуль	0
3.	БРЕДІСЬКИЙ Михайло Юрійович	Нуль	0
4.	ВІТРЕНКО Павло Михайлович	Нуль	0
5.	ВРАГА Ілона Олександрівна	Нуль	0
6.	ГІГАЛА Микола Федорович	Нуль	0
7.	ДУШЕН Ігор Леонідович	Нуль	0
8.	ЗІТНИС Юрій Павлович	Нуль	0
9.	КІНАХ Лариса Карлівна	Один	1
10.	КОБАК Роман Михайлович	Нуль	0
11.	КОМАРЕНКО Сергій Павлович	Нуль	0
12.	КОРНАКІВСЬКИЙ Дмитро Олександрович	Нуль	0
13.	КОРМАНСЬКИЙ Валерій Анатолійович	Нуль	0
14.	МОРОЗ Олександр Олександрович	П'ять	5
15.	ОМЕЛЬЧЕНКО Валентин Павлович	Нуль	0
16.	ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Олександрович	Один	1
17.	ПРАДСЬКИЙ Олександр Михайлович	Нуль	0
18.	ПОДКОПАСНИЙ Микола Вікторович	Нуль	0
19.	СІВАНЕНКО Петро Миколайович	Нуль	0
20.	ЧЕРНОУСІВСЬКИЙ Леонід Михайлович	Нуль	0
21.	ЧОРНОБІЛ Анатолій Іванович	Один	1
22.	ЮЩЕНКО Віктор Анатолійович	Вісімсот чотири	245
23.	ЯНУКОВИЧ Олександр Михайлович	Нуль	0
24.	ПІСНОГОРІЙ Віктор Федорович	Двадцять шість	26

Всього голосів, які не підтримали жодного кандидата на пост Президента України, — три

Цей протокол складено в 16 аркадів, які мають складати єдиний оригінал.
1 Голова дільничної виборчої комісії
2 Заступник голови дільничної виборчої комісії
3 Секретар дільничної виборчої комісії

А.А. Крижановська Крижановська А.А.
Н.М. Халецька Халецька Н.М.
О.В. Олійник Олійник О.В.

На виборчій дільниці у консульстві України в Торонто, до якого в якості виборців прикріплені близько шести тисяч українців, які живуть і працюють в Канаді, проголосували дві тисячі. За словами голови виборчої комісії Олександра Давидова, багато українців не змогли приїхати через "безладдя", що виникло в зв'язку з тим, що до виборчого округу Торонто були прикріплені і мешканці Калгарі. Всього в Канаді мешкають близько десяти тисяч українських громадян, які мають право голосувати. За даними Українського національного конгресу в Канаді, в цій країні мешкають більше мільйон громадян українського походження, проте більшість з них не можуть брати участь у виборах, оскільки не мають українського громадянства.

**Згідно офіційних даних ЦВК за кордоном переміг Ющенко — 46,29%, а у Януковича — 45,2%.
В загальному: Ющенко набрав 11 125 395 голосів — 39,87%, Янукович набрав 10 969 579 голосів — 39,32%.**

Демократи багато обіцяють

Наміри щодо євроатлантичної інтеграції України можна реалізувати лише за умови прозорих і демократичних виборів 2004 року. Про це заявив колишній посол Сполучених Штатів при ООН Річард Голбрук на V щорічній українсько-американській конференції "Україна на шляху до зрілої національної державності", що відбулася в Америці. Як наголосив пан Голбрук, президентські вибори-2004 в Україні є другою за значимістю світовою політичною подією після цьогорічних президентських виборів у США. І саме їх проведення в демократичний спосіб дозволяє нашій державі вирішувати питання майбутнього напрямку розвитку. Аби посприяти проведенню демократичних виборів в Україні, сенатор запропонував, щоб у разі повторення на президентських виборах порушень виборчого законодавства, які було зафіксовано під час виборів міського голови Мукачевого, на це гостро відреагував Вашингтон. Водночас сенатор сказав, що в нинішніх умовах Америка не може надати Україні достатньої підтримки для того, щоб українці самі могли вільно вибирати президента без тиску влади. Таку ситуацію він пояснює тим, що багато вашингтонських політиків забуло про надзвичайну важливість України як для регіону її розташування, так і для США і світу загалом. Цю тезу сенатор повторив двічі, чим викликав оплески присутніх на конференції, — зауважило радіо "Голос Америки".

Наші жертводавці
Марія Михайлюк – 20 дол.
Оля Погребенник – 20 дол.
Богдан Томюк – 20 дол.

Пожертва на підтримку "Оттавського Вісника"

Моя жертва \$ _____

Ім'я та прізвище: _____

Адреса: _____

Підпис: _____

Чеки з поміткою "На *Оттавський Вісник*" просимо висилати на адресу:
Ottav's'kyj Visnyk, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Жертводавці одержать посвідку для звільнення від податку
 Прошу вислати посвідку для податку Мені не потрібно посвідки
 Прошу оголосити моє ім'я і даток у списку жертводавців Не оголошувати

Ця львівська жінка знає, що робить!
**ЧИТАЙ І РОЗПОВСЮДЖУЙ НАШЕ!
БО ЯК НЕ ТИ, ТО ХТО?!**

На робочому місці

депутат Михайло Лучкович. Відтоді в обох палатах парламенту побувало понад тридцять депутатів україн-ців, серед них відомий, як сенатор Юзик, Майкл Стар або Джон Гнатишин. На вашу думку, це багато чи мало в порівнянні до числа канадських українців? - Думаю, що це абсолютно зрозуміло, що це дуже мала цифра, а ще коли відрізати між сенатом і парламентом, то взагалі, дуже дивне явище, що так мало українців були в парламенті Канади.

- Чи пояснюєте це в незацікавленні канадських українців у політичній діяльності? - Є багато причин, але найлегший спосіб пояснити, що українці взагалі, можна сказати, характеристикою українців є те, що вони оминають політичний ризик, і будь який великий ризик, чи то в бізнесі, чи, зокрема, в політиці. В Україні століттями існував принцип, що ті хто був задіяний в політиці або відстоювали певні ідеї, то таких людей нищили. І воно вже так запрограмувалося в нашій культурі, що люди не беруть участь у політичних процесах. І воно досить дивно, бо коли дивитися на українську громаду, яка вона зорганізована, який натуральний хист до організації, то дивно чому внутрішньо вона така зорганізована, а зовнішньо, вона себе не зорганізувала.

А в дійсності, коли подивитися, я думаю, що воно віддзеркалює одне і те саме. Українці, як нарід, все опинялися під контролем якоїсь групи, політичної чи етнічної, вони щоб себе втримати мусіли вміти організуватись. Будь-яка ділянка життя знаходиться в українській організації. В той самий час донедавна взагалі не було жодної організації, яка б була задіяна в політичній діяльності Канади і воно зрозуміло, але не правильно. Тому, що через те, не тільки проблеми, які торкають українську громаду не вирішуються, але також канадський уряд дуже часто запроваджує закони чи програми, які навиворіт, шкодять українській громаді. А то є громада, яка дуже багато користі принесла Канаді. І тому це треба змінити.

Нас в дійсності один мільйон сто тисяч українців у Канаді, і ось такий приклад - мільйон двісті тисяч італійців. Італійці не є такі зорганізовані як громада, а взагалі, в порівнянні з українцями, можна сказати, що зовсім не зорганізовані, але, українців є два в парламенті, в уряді, - а італійців - є п'ятнадцять, і з того вісім є членів кабінету.

- Що ви вважаєте найбільшим досягненням "українського парламентаризму" в Канаді? - Це був пан Стар, за часів прем'єр-міністра Діфенбекера, або наш перший парламентарист Лучкович, який багато подорожував по світі, був у Румунії, де тоді українська меншість була дуже дискримінована і він це питання виніс. Після цього, до великої міри, ця дискримінація зменшилася. А так, дуже важко сказати, який наш парламентарист зробив найбільше для української громади чи то в Канаді, чи, взагалі, по світі. Треба було б проаналізувати.

- А що саме вас привело в політику, коли і чому ви вирішили кандидувати до парламенту? - До мене звернулися ще в 1987 році. Колишній член парламенту від ліберальної партії, котрий резигнував зі свого посту, пропонував податися в його округ. І також у цей час був такий Дейвід Смит, який працював у провінції Онтаріо

Борис Вжесневський: Українці оминають політичний ризик. Ми задовго звикли стояти під мурами, кричати, гукати і гупати в двері. А краще бути всередині.

Пропонуємо нашим читачам ексклюзивне інтерв'ю спеціально для "Оттавського Вісника" з депутатом канадського Парламенту і членом Ліберальної партії, Борисом Вжесневським

- Саме зараз, восени, минає рівно, як 78 років тому до канадського парламенту потрапив перший український

в бюро Кретьєна, мене питав, чи я би не був зацікавлений. Та на цей час я відмовився, бо вважав, що це занадто відповідальна роль і я не є досить підготовлений, щоб подаватися на кандидата. Але після того я почав себе поволі підготовлювати.

- Чи були ще якісь інші пропозиції? - Ще, коли я закінчив університет у 1983, я вперше заангажувався в Neighborhood Association, створив деякі, так звані, Business Improvement Areas, створив комітети співпраці між згаданими асоціаціями, пізніше у вісімдесятих, був у громадському комітеті, який працював над офіційним планом для Торонто. Крім того дуже багато задіявався в різних громадських канадських організаціях.

- А з українського боку? - Рідко хтось зустрічався з українського оточення. Я теж працював в українсько-канадських організаціях, і мені навіть було дивно, що тих людей, які там були, майже ніколи не було видно в канадських громадських організаціях. До мене вперше звернулися з НДП під кінець вісімдесятих років. Тоді Джек Лейтон, який тепер є головою НДП, мене пробував переконати вступити до їхньої партії. Пізніше, досить знаний в консервативних колах, Тоні Клемент, пропонував приєднатися до нього. А в дев'яносто першому Джессі Фліс переконав вступити в Ліберальну партію, і я таки тоді вступив та почав працювати в ділянці політики та у виборчих кампаніях. Дуже доклався до виборів у парламент теперішньому провінційному міністру освіти.

- Можна сказати, що за вами вже тринадцять років політичної діяльності. - Так, в ліберальній партії, а в загальному вже буде з двадцять.

- На одних з попередніх виборів, в Торонто було два кандидати-українці від різних партій. Не пригадую зараз деталей чи фамілій цих депутатів. Але що найбільше запам'яталося - їхні передвиборні інтерв'ю для програми "Світогляд", котра окремо надала їм обом ефір. Що один, що другий, з викивав купу претензій на опонента і закликав українців віддати голоси тільки за себе. В результаті ні один з них не пройшов, хоча українці за них таки голосували - розділених голосів виявилось не досить. Майже подібна історія трапилася і з нашим першим послом Лучковичом, - як тільки він став кандидувати від об'єднання

Виступ у Парламенті 13 жовтня, 2004 р.

фермерів Альберти проти діючого тодішнього депутата-англійця Ботієра, як йому звідкілясь знайшовся опозиціонер-українець, котрий забрав на себе трохи голосів - та Лучкович тоді таки переміг. У вашому випадку, з опозиційної партії по вашому округу також ще кандидувала українка Ліда Прийма, котра до речі, набрала досить поважну кількість голосів, і напевне я не буду далекий від правди, коли скажу, що коли б не було нішого кандидата-українця, то вона мала шанс сидіти тепер в Оттаві. Заздалегідь є зрозумілим, що два українські кандидати розбивають голоси виборців-українців. Чому саме у вашому окрузі проти вас було виставлено кандидата українського походження? - Я з цією кандидаткою зустрівся у вересні минулого року, коли я перший раз за це почув. Хоча публічно не говорився, але всі розуміли, бо допоміжні комітети були створені ще три роки тому, щоб почати підготовчу працю, ми довідалися, що панна Ліда Прийма мала намір подавати свою кандидатуру. Я з нею зустрівся і пробував її відохотити - одне, що від цього округу, а друге - що, коли вона має намір пройти до парламенту, краще щоб вона йшла від лібералів, бо в Торонто

консерватори не мають шансів. Вона відмовилася від одного і від другого. Це приємна, молода жінка, але не була ніколи заангажована в політиці, чи в громадських організаціях, це досить нова річ для неї. Я пробував пояснювати, давав приклади і пропонував допомогу, але вона була впевнена, що виграє у цьому окрузі і категорично відмовилася змінити партію, покликаючись, що навіть її покійний батько був би проти цього.

- Ми знову вернулись до питання чому так мало українців в уряді. Якби Прийма йшла навіть від консерваторів, але по другому округу, українці могли б мати ще одного представника. Це була її ідея, чи партії - балотуватись по вашому округу? - Не знаю, можливо воно було і випадково. На цій зустрічі ще було двоє осіб і ми пробували її переконати, але на жаль, не вдалося.

- Все таки, у вас виникла та сама, знайома ситуація, взаємного поборювання.

- Ліда Прийма мала величезне опертя від своєї партії, від Белінди Стронак і вони справді вірили, що зможуть виграти у цій окрузі. На мою думку, маю на увазі в доброму розумінні, їй просто бракувало політичного досвіду. Легко людині, котра ще не була у цьому котлі, не повірити, коли їй радники кажуть - "ти виграєш", що це не так. До певної міри трохи шкода, і досить шкода, що після виборів вона дуже гірко поставилася до цього всього процесу.

- Справі шкода. Як кажеться, не мала шансу... - Так є. Наша компанія була найкраще зорганізована в цій провінції. Я отримав майже 16 000 голосів, на 6 000 голосів більше, ніж попередній кандидат, котрий був членом парламенту і членом кабінету протягом 10-и років – це Ален Рок. Із 135 лібералів, що пройшли до парламенту по всій Канаді, мій округ, за голосами виборців, посів сьоме місце.

- Беззержно можна стверджувати, що теперішній парламент все ж підсилюється новими "українськими" іменами. Крім вас, та досвідченого "ветерана" Волтера Ластівки з Сант Кетрінсу, тепер у парламенті перебувають консерватор Марк Варавка з Британської Колумбії, Джуді Василиця Леїс з Манітоби (НДП), як також проукраїнські кандидати, як ваші колеги по партії Ендрю Телегді з Кіченеру та Рег Алкок з Вінніпегу чи консерватор Інкі Марк з Дофіню. Чи плануєте ви створити щось на зразок "українського лобі"? - Так. Абсолютно. The Ukrainian Canadian Parliamentary Friendship Group. Але я б хотів ще вернутися до питання. В дійсності – є тільки двоє українців у парламенті. Те, що хтось колись мав трохи українського походження, це дуже гарно, але чи та людина почуває себе, що вона є українцем-канадцем, чи вона цікавиться українською громадою або чи взагалі щось зробила для неї. Коли подивитися, це не завжди так...

Borys running in the Canadian Breast Cancer Society's CIBC Run for the Cure on 3 October 2004

- Я виходжу з того, що в тій чи іншій мірі, вони мали сильне українське потертя під час виборів... - Ні. На сто разів краще мати такого, як Телегді, хоча він не українець, але буде нам допомагати, ніж такий, хто під час виборів раптом нагадує людям, що - "о! в мене прабабця була українка", щоб здобути собі хоч кілька голосів. Але щоб воно принесло нам якусь користь – абсолютно ні.

- Тобто, можна звузити цю, так звану, "українську" групу до 3-4 чоловік? - Так.

- Але попередній раз було ще менше ніж тепер. - Так.

- А яка співпраця між тими депутатами, що є, відбувається вже тепер? - Останні два тижні я проводив дуже сильне лобі і підготував резолюцію щодо виборчого процесу в Україні. Вже була домовленість з усіма партіями, що, нарешті, минулої п'ятниці (22

жовтня) в 12 годині після опитувального періоду, я мав виступити на цю тему і одногосно мала бути прийнята ця резолюція. Але пів години перед тим, я одержав нотатку від бюро нашої партії вийти на секунду із залу, і перед дверима до залу засідань, довідався, що консервативна партія чомусь досить несподівано зняла свою підтримку цієї резолюції. Завтра будемо знов з ними розмовляти і думаю, що нам вдасться це провести. Бо єдиний процес, це одногосно підтримка".

- Однак, ви вже встигли порушити перед парламентом українську тему в середу 13 жовтня. - Так.

- Одна з найдовших і болючіших проблем – це справа інтернованих українців під час Першої світової війни, яку безуспішно

Start of the school year at St. George's Junior School in Etobicoke

проводить українська громада на чолі з професором Луцюком та адвокатом Григоровичем. Вже не ходить так про відшкодування, бо в принципі і нема вже кому відшкодувати, як принаймі, про формальне вибачення, за заповідану несправедливість. Наприклад, уряд Канади вже чомусь давно позитивно вирішив подібну справу перед японцями за Другу світову війну. Наші ж земляки повимітали,

так і не дочекавшись жодного доброго слова. І це при тому, що недавній прем'єр-міністр Крет'єн, який передав естафету своєму колезі по партії, до якої належите і ви, перед кожними виборами обіцяв поладити цю формальність. І так ніколи не виконав своєї обіцянки. Чи це зумовленим недостатнім тиском з боку української громадськості? - Ні. Тут є проста відповідь.

Це віддзеркалює наш брак політичного впливу. Маю надію, хоч не знаю чи воно мені вдасться, але в мене вже відбулося ряд розмов на цю тему, я пробую її пропхати. В останньому часі, вже всі знають про цю справу в уряді. Мушу сказати, що це буде досить тяжко, відсудити чи... пан Луцюк дуже багато доброго зробив, і на користь, але коли в час останньої кампанії він збирав гроші для консервативної партії і писав промови, то тепер мені це закидають, коли є зустрічі по цьому. Але я все ж таки маю надію, що до двох років, або навіть і менше, мені вдасться провести резолюцію. Я повинен записувати скільки розмов провів, і то не розмов поза кулісами, а офіційних, включно з бюро прем'єр-міністра, і знайти спосіб, як дійти до розв'язання цієї проблеми.

Інше, що можна сказати, взагалі вперше, в бюро прем'єр міністра, ця справа була піднесена членом парламенту. І тому, я постійно кажу, що пропорційно українці повинні мати 10-12 членів парламенту. Наскільки легше було б вирішувати подібні речі, якби нас була така кількість! Ми задовго звикли стояти під мурами, кричати, гукати і гупати в двері. А краще бути всередині.

- Чим, на даному етапі, канадська українська громада може допомогти? - Нам треба організуватися і готуватися до наступних виборів. Незнаю, чи воно мені вдасться провести до цього часу, але як ні, може вийде вибрати ще додатково двох членів... Кожні вибори будемо пробувати подвоювати нашу кількість. Тим легше будуть вирішуватися такі питання. І взагалі, навіть по ділянці міжнародної політики, можна провести іншу перспективу, ніж часами є в канадському Міністерстві закордонних справ. Вертаючись до сказаного, можна тішити себе тим, що хтось там згадав на час виборів українське походження, своєю прабабцю, але нам потрібно вибирати таких людей, які розуміють болі і потреби нашої громади тут.

- Які ще інші ваші плани щодо українських питань? - В мене є кілька проектів, одне, що на преріях, в тих провінціях, є 600 000 українців, треба вибрати 6 членів парламенту. Це проект на довший час, але звідтам мало б принаймні надійти хоч тих 6 парламентарів українського, підкреслюю, свідомого українського, походження. Друге, що вже згадували, про інтернацію українців. І найбільш пекуче

Продовження на стор. 10

For Ottawskij Visnyk by *Loretta Nemeth*

Sheptytsky Fever

This summer was 18th annual Intensive that combines an Eastern Christian monastic experience with university studies through Saint Paul University in Ottawa. The article is a student's reflections on her experience at the Sheptytsky Institute Summer Intensive Program at the Monastery in Orangeville, Ontario, Canada.

Garfield Heights, Ohio – It happens every year now sometime around March. I start feeling restless and get what I call "Sheptytsky fever." This "fever" is the joyful anticipation I experience as I know that the time is getting closer for me to again attend the Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies summer intensive program.

After I participated in the summer program in 2000 (the first year it was held at the Monastery of the Most Holy Theotokos in Orangeville, Ontario) I knew that I would return each year – as long as my brain and body held out. I am now 61 and both are still operating well enough for me to keep up with the rest of the students.

I do have to admit, though, that after earning the 24-credit-hour certificate in Eastern Christian Studies from the institute in 2003, I opted for the luxury of auditing the classes this year. That allowed me more time for prayer, meditation, fellowship and the enjoyment of nature's splendour viewed from the monastery grounds, atop a hill overlooking verdant valleys.

The summer intensive program is an immersion in Eastern monastic life, with the addition of studying and completing course requirements for two university-level theology classes – all done in one month. As Vasil Huk, a seminarian from Ukraine who was a participant this year said, "They should call it VERY intensive!"

I had the thought that the welcome sign on the front door of the monastery would well have said, "Death to all who enter here." For as we entered the monastery we did die to the outside world – no radio, TV or newspapers; no trips to the corner store. We each had 20 minutes a day to use the Internet, but some of the students opted not to even ride that highway. They were content to stay on the dirt-road detour for the month.

The students took part in the full prayer life of the monastery: hours, matins, Divine Liturgy, vespers, evening prayer. Those blessed with good voices assisted with singing the responses; those like me, who could barely maintain a one-note chant, were given the Psalm verses to chant at the various services. Everyone had an active role; Eastern

prayer is not a spectator sport. We also shared the monastic diet: living as vegetarians and fasting – limiting dairy products – during the time of the Sts. Peter and Paul fast.

The two theology courses were sandwiched in between the prayer times of the monastery. Usually we had one class in the morning for two hours and the other in the afternoon, also for two hours. But on holy days and other days when Divine Liturgy extended the morning prayer time, one class had to be split into two sessions, the second one taking place after dinner.

This year the courses were "Introduction to Eastern Christian Ethics" taught by professor Robert Marko, from Aquinas College in Grand Rapids, Mich.,

and "The Holy Mysteries: Byzantine Sacraments," taught by professor Andrew Quinlan, from the Holy Resurrection Monastery in Newberry Springs, Calif. The instructors were not only knowledgeable but also very animated, so we were entertained as well as educated.

The students from Ukraine already knew professor Quinlan as an instructor at the Ukrainian Catholic University in L'viv. At our party to celebrate the completion of final exams and the end of the program, they told him they had changed their minds about him. (Maybe away from the university setting, he "let his hair down" a bit.) Living with each other for a month, sharing meals, washing dishes and sweeping floors together really created an atmosphere that broke down any professor-student barriers. The instructors were right there with us, available and approachable at any time to continue class discussions over meals or on the sometimes long rides to the various field trips we took on weekends.

Those field trips were an education in themselves. We visited churches from just

Loretta Nemeth is director of communications for the Byzantine Catholic Eparchy of Parma and also editor of Horizons, the eparchial newspaper

about every Eastern jurisdiction, Catholic and Orthodox, within the metropolitan Toronto area. Our field trips included visits to Sts. Constantine and Helena Greek Orthodox Church, Holy Eucharist Ukrainian Greco-Catholic Church, St. John the Compassionate Orthodox Mission, St. Nicholas Ukrainian Greco-Catholic Church, Holy Trinity Sobor Russian Orthodox Church Outside of Russia, St. Vlodomyr Ukrainian Orthodox Cathedral, St. Gregory the Illuminator Armenian Catholic Church, St. Clement of Ohrid Macedonian Orthodox Cathedral, all in Toronto. Other field trips were to the Coptic Church Center (St. Athanasius and St. Mary churches) and All Saints of Serbia Serbian Orthodox Church, both in Mississauga; St. Elias Ukrainian Greco-Catholic Church and the Carabram Ukrainian Pavilion, both in Brampton; and the Serbian Orthodox Monastery in Milton.

The field trips, too, break down barriers. I have seen clergy from other jurisdictions greet us more warmly each year we have returned to visit. This grass-roots ecumenism is doing what perhaps the high-level conferences can't: meeting with a genuine inquisitiveness about the other church, allowing the host church to extend hospitality and treating each other with respect.

The separation between churches was painfully felt when we could not share Eucharist while worshipping in Orthodox churches on the weekends. It made us want to work for union to take place soon.

Too quickly over, the month concluded with a trip to Niagara Falls, a treat for the students from Ukraine. But first we stopped at the Mount Carmel Spiritual Centre in the city of Niagara Falls for lunch, then a time for reflection, led by Fr. Andrew Onuferko who is Acting Director of the Sheptytsky Institute, on what the month had meant to us. Also included was a vesper service in the Byzantine Chapel of the centre. This reflection time is always awesome as we see how God has touched each of us, giving something uniquely meaningful to each participant. We leave, ready to live in the world again but we're not the same people we were a month ago. We have been mystically reborn to a new life, drawn deeper and closer to the essence of our faith.

It is difficult to put into words what this experience has meant for me. It has become a time when I can "set aside all earthly cares" and be more open to the mystery and majesty of a loving God – a God who has graciously allowed me this precious time to come closer to him, not only to worship and praise him but also to bring my prayers for all my concerns: my family, my church, my nation, the world, the hope of eternal life in him.

There is a sense of peace and contentment that permeates the monastery and its hegumen, Father Taras Kraychuk. This holy man exudes the joy his monastic vocation has brought him. His celebration of the night service is like a hushed lullabye to a loved one. Anyone who has experienced the intimacy of this service, prayed in only candlelight, cannot help but drift off to a peaceful night's sleep.

I come home refreshed, ready to meet the challenges of another year. At a routine asthma check-up, my pulmonary specialist remarked that I always come back from the summer intensive in good health; there is a mind-body connection, he says, and more people should take the time to nurture their spiritual side.

Over the five years that I have been part of the program, the students, some from L'viv attending on scholarship, others from Canada and the United States, have ranged in age from early 20s to 70. Most are Eastern Catholic – from Ukrainian, Romanian, and Ruthenian eparchies – but there have been a few Roman Catholics and Orthodox students, too. There always seems to be an interesting mix of people who quickly bond into a Christian family for the month.

My recommendation – catch "Sheptytsky fever." There is no cure; it will be with you for the rest of your life!

The Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies
Saint Paul University 223 Main Street, Ottawa ON K1S 1C4 Canada
Tel: (613) 236-1393, ext. 2332 Fax: (613) 782-3026
E-mail: sheptytsky@ustpaul.ca Web: www.ustpaul.ca/Sheptytsky

Students and professors gather for a group photo outside the Monastery of the Most Holy Theotokos in Orangeville, Ontario

Форум дослідів історії УПА

Forum for Studies of the History of the UPA

ЄВГЕН ШТЕНДРА

видавель, редактор "Літопису УПА" (1975-2000)

e-mail: litopys@mondenet.com

tel:(613)726-3187

запрошуємо відвідати нашу сторінку на Інтернеті

www.mondenet.com/~litopys або www.lviv.ua/litopys

**Оттавське відділення
Української Суспільної Служби**

влаштовує

ДИТЯЧИЙ ГУРТОК

для дітей дошкільного віку

Кожного понеділка (крім свят) з 10.00 до 12.00 ранку

за адресою: 1000 Byron Ave.,

Суспільна Служба збирає дитячі забавки для дитячого гуртка дошкільного віку. Якщо ви маєте вдома непотрібні вже іграшки, збірні дитячі конструкції, гойдалки, гірки, драбинки та тому подібні спортивні причандалля – просимо принести їх до нас, ніж вони мають припадати пилюкою по гаражах та пивницях. Зустрічі дітей та їхніх батьків відбуваються кожного понеділка (крім свят)

ВАША РЕКЛАМА МОЖЕ БУТИ ТУТ

VOLODYMYR KATRUSHENKO

dusko@sympatico.ca

10 Lyall St.
Ottawa ON
K2E 5G6 CANADA

tel: **613.225.5768**

GRAPHIC DESIGN
DESKTOP PUBLISHING
WEB DESIGN

...продовження зі стор. 8

в цей момент – справа виборів в Україні. Мені вже вдалося, наприклад, це тривало кілька місяців, але у цю п'ятницю, офіційно від CIDA (Канадського бюро міжнародного розвитку), хоча я вже знав раніше три тижні тому, що на другий тур виборів Канада буде висилати офіційних спостерігачів. Це не було в планах. Я дуже сильно лобі проводив від серпня, незважаючи на те, що навколо негативно до того відносилися, а таки добився після двох місяців. І є ще справа денатуралізації та депортації, яку я виніс на розгляд влітку. Я підтримуватиму у ній Ендрю Телегді, який є членом президії Комітету громадянства та еміграції. Зокрема це справа Одинського і воєнних злочинців, які в дійсності ними не є, а це лише політичний процес, щоб відібрати в людей громадянство. Я є також у спеціальному комітеті еміграції, де виніс сучасні проблеми віз з України в Канаду, щоб полегшити їх отримання... там дуже багато роботи крім цього. Ще, це теж є праця на довгий час – справа нелегальних працівників українського походження, які знаходяться в Канаді. Є над чим працювати, але в мене крім українських справ є ще й інші...

*- Як оцінюєте відношення стосунків поміж Канадою та Україною на даному етапі? - Я вважаю... і люди нарікають, що вони не могли бути інакшими, тому що, на жаль, це може і різко звучати, але Україна не заслужила на кращі стосунки. Знаєте, люди все люблять міряти і вживають економічну статистику коли вирішують, які є стосунки між двома країнами. Є дуже багато, наприклад, доброго, так званого *good will*, є бажання мати більші і кращі стосунки з Україною, але не з такою Україною, яка опинилася під такою адміністрацією, яка там сьогодні є. То абсолютно зрозуміло. А щоб економічні зв'язки розвивалися, мусить бути нескорумпована економічна система, а вона ще не існує*

- І на закінчення, що б ви хотіли побажати читачам "Оттавського Вісника". - Щоб багато читали і ще сусідам передавали "Вісник". І щоб "Оттавський Вісник" зростав і множився, як будуть множитися наші члени парламенту.

- Дякую за розмову і бажаю успіху у парламентарській праці.

Розмовляв Богдан Малина

25 жовтня, Оттава

*Борис Вжесневський таки виступив з резолюцією і на час виходу цього числа, 7 листопада, особисто поїхав в Україну.

**Оттавський відділ УКСС
проводитиме піврічні збори
п'ятниця, 26 листопада 2004, 19:30
911 Carling Avenue, Ottawa
Український Дім
Запрошуються члени УКСС
та всі бажаючі**

Ченців меншас

Розпочав свою роботу Собор монашества УГКЦ, який має на меті переглянути роль чернецтва у житті українського суспільства. "На жаль, сьогодні в Україні монашество переживає не найкращі часи. У суспільстві побутує така думка, що у монахи йдуть лише ті люди, які не змогли себе реалізувати у мирському житті. Як наслідок, кількість послушників порівняно з минулим роком зменшилася майже на третину, – каже голова секретаріату Собору монашества УГКЦ Корнилій Яремак. – Ще здавна монахів вважали головними носіями культури у Європі. І основною метою нашого собору є повернути монашому чину той авторитет, яким він користувався раніше." Загалом же, за його словами, нині УГКЦ налічує 1500 ченців. Як повідомив Корнилій Яремак, монаший собор, який триватиме п'ять років, в Україні відбувається вперше.

Добровільні датки або спонсорська підтримка вельми бажана. За всі пожертви понад 15 дол. на підтримку цього видання, ви можете отримати посвідку Української Суспільної Служби на відтягнення від податку.

Donations are very appreciated. Income tax receipts from UCSS available.

Відкриття нових імен: ІГОР АНДРІІВ

У київського художника Ігора Андріїва, який звернув на себе увагу роботами, показаними на виставках останніх років, творча біографія складалася як і у багатьох художників, із своїми вдалими і невдалими періодами.

Малювати почав у дитинстві. Як і усі, здобув традиційну освіту: художня школа, поліграфічний інститут, диплом художника – графіка. Потім – співробітництво з провідними українськими видавництвами. На цьому шляху були свої успіхи і досягнення, участь у республіканських виставках, дипломи на конкурсах книжкової графіки. Були концептуальні, форматворчі

пошуки в тісних рамках книжкової графіки. Описовість ілюстрації він завжди намагався замінити вільною імпровізацією.

Не менш цікава його рекламна графіка. Все це було. Нелегкі і радісні пошуки своєї дороги в мистецтві раптово обірвались у 1986 році. Чорнобиль став чорною смугою, що розділила все життя на "до" і "після". Всі по-різному пережили цю трагедію. Ігор не працював творчо 2 роки. Потім, як вибух, з'явилась велика серія живописних і графічних робіт, що зразу привернула увагу.

Саме живопис і графіка виявились найбільш близькими для самовиразності. Жанрові композиції, пейзажі і натюрморти сконцентрували величезний драматизм, гостра характерність образотворчих ліній стає свого роду метафорою.

Але обдумані тематика, відкрита символіка, здавалося б, могли привести до раціоналізму. Проте цього не сталося. Художник на диво емоційний, у мистецтві він керується не холодним розумом, а живим безпосереднім почуттям.

Його роботи духовно насичені, світлоносні, в глибинах яких ідуть постійні роздуми майстра про життя. У своїх картинах він з наполегливістю справжнього експериментатора продовжує пошуки образної мови. Вишуканий професіоналізм, технічна віртуозність, рука першокласного майстра – все це беззаперечні якості творів Ігора Андріїва.

CHATEAU LAURIER
water colour, 5"x 7", 1996

Ihor Andriyiv, born in 1957, in Kyiv (Ukraine).

Graduated from the T. H. Shevchenko Republican College of Art in 1975, and the I. Fedoriv Ukrainian Institute of Printing and Publishing in 1985.

Exhibition participant in: Ukraine, Russia, Poland, Germany, Switzerland, Yugoslavia, USA and Canada.

Represented in private collections in Ukraine, Russia, Spain, Finland, Poland, Switzerland, Germany, South Africa, Japan, USA, Canada, as well as in the Museum of Books and Publishing (Kyiv) and the Canadian Museum of Civilization. Currently living in Ottawa.

Works of the following media: Oils, Acrylic, Water Colour, Etching, Indian Ink.

Master's degree in Graphic Art, Member of the Union of Artists of Ukraine, Member of the Ottawa Art Gallery, Member of the Sacred Arts Association of Canada

End of season
Acrylic, 48"x60", 2001

Mother of God Fedorivska
wood, egg tempera, gold leaf

PANAGIA
wood, egg tempera

Elgin St.
acrylic, 16"x 20", 2002

**Якщо Ви самі творча людина,
маєте цікаві неординарні захоплення,
або навіть попросту знаєте таких осіб, про яких варто
розповісти нашим сучасникам — пишiть,
присилайте е-листи, дзвонiть.
В наступному числi — знайомство з Богданом Том'юком**

Пiдтримуйте видання єдиного українського друкованого видання в столицi Канади!

...продовження зі стор. 5

получив, то й дзвоне до мене щоразу, мол, Петро поможи. А я ж все знаю, я ж МГМО закінчував, і не так, як ті синки членів політбюро, до яких професора додому приходили заліки ставити, мене ганяли по кілька годин на іспитах, але після цього я вже знав усе”.

Переврвати його словесний потік не було жодної змоги. Ми спробували бодай перевести його в інше річище запитанням про підготовку до виборів. “Я ж старий разведчик, я вас наскрозь бачу, ви ж за Ющенка голосуватимете, — ми не заперечували, — ну й правильно, нащо нам той бандит при владі. А ви що думаєте, я Ющенка не знаю, та я, як у Відні працював, то всі зв’язки йому організував. Чому ви думаєте, він на лікування до Австрії поїхав?” У нас уже не було сумнівів, що лише через Петра.

Загалом у ремагенському консульстві зареєстровано близько семи тисяч українських виборців. Петро, посилаючись на свій досвід, стверджує, що на голосування прийде не більше як півтори сотні: “Воно їм нада та Україна, раз вони вже до Німеччини приїхали жити”. Важко не погодитися. “Та й мені все одно, я ні при кому не пропаду, я — кадровий дипломат з досвідом, таких, як я, — одиниці”.

Петро готовий сповідатися далі й далі. Та ми вже однозначно натякаємо, що час прощатися. “Давайте я вас нашими яблучками пригощу”, — пропонує він і веде нас у сад до розкішної яблуні. “Не бійтеся, яблука українські, біологічно чисті”, — посміхається він. Ми набираємо їх цілі торби. Петро відправляє нас до самих воріт і, помахаючи рукою, гукає: “Приходьте на вибори, якщо вона вам ще треба!” Та ще поки що нібито треба. Oder?

Любо ПЕТРЕНКО, Бонн

До свята 7 листопада “Хай живе Велика Жовтнева Соціалістична Революція!”

В Україні щоросені проводять паради на честь більшовицької революції 1917 року. Цей рік не виняток, хіба що вперше, за час незалежності, парадові надано великої помпезності і ваги. Згідно опитуванням Центру імені Разумкова, для 35% громадян України це є позитивна подія на рівні проголошення Незалежності, а 16,3% вважають це найбільшим святом. 7 листопада по вулицях міст марширують колони з червоними прапорами і транспарантами, а більшість урядовців всіх рівнів виголошує захоплені промови та тости про цю незабутню подію. “ОВ” приєднується до листопадових святкування.

У Києві “чрезвычайка” знаходилася у владі латиша Лаціса. Його помічниками були Авдохін, “товарищ Вера”, Роза Шварц та інші дівичі. Тут було півсотні “чрезвычайок”. Кожна з них мала свій власний штат службовців, точніше катів, але між ними найбільшою жорстокістю відрізнялися згадані вище дівичі. У одному з підвалів “чрезвычайки” було влаштований театр, де були розставлені крісла для любителів кривавих видовищ, а на підмостках, тобто на сцені, проводилися страти.

Після кожного вдалого пострілу лунали крики “браво”, “біс” і катом підносилися келихи шампанського. Роза Шварц особисто вбила декілька сотень людей, заздалегідь втиснених в ящик, зверху якого був пророблений отвір для голови. Але стрільба в ціль була для цих дівичі тільки штучною розвагою і не збуджувала вже їх нервів, що притупилися. Вони вимагали більш гострих відчуттів, і з цією метою Роза і “товарищ Вера” виколювали голками очі, або випалювали їх цигарками, або забивали під нігті тонкі цвяхи.

Людей роздягали догола, зв’язували зап’ястя рук мотузком і підвішували до перекладины з таким розрахунком, щоб ноги ледве торкалися землі, а потім повільно і поступово розстрілювали з кулеметів, рушниць або револьверів. Кулеметник роздробляв спочатку ноги, для того щоб вони не могли підтримувати тіло, потім наводив приціл на руки і в такому вигляді залишав висіти свою жертву, спливаючу кров’ю... Потім він приймався знов розстрілювати доти, поки жива людина не перетворювалася в безформну криваву масу, і тільки після цього добивав її пострілом в лоб. Тут же милувалися стратами запрошені “гості”, які пили вино, курили; їм грали на піаніно або балалайках.

Часто практикувалося здирання шкіри з живих людей, для чого їх кидали в кип’яток, робили надрізи на шії і навколо зап’ясток рук і щипцями стягували шкіру, а потім без шкіри викидали на мороз... Цей спосіб практикувався в харківській “чрезвычайці”, на чолі якої стояли “товарищ Едуард” і каторжник Саєнко.

Продовження на стор. 19

“Виборова кумпанія”

Керівник Львівського виборчого штабу Віктора Януковича Олексій Радзівський, який увійшов у історію вже тим, що посприяв вивезенню фресок Бруно Шульца до Ізраїлю, вважає, що немає нічого страшного в тому, що їхнього кандидата та нинішнього прем’єр-міністра, який мав чотири судимості і двічі сидів у в’язниці, часто називають бандитом. “Кожного з нас хоч раз хтось колись називав бандитом”, - заявив Радзівський на зустрічі з журналістами. А на безперервні звинувачення в бік Віктора Януковича про його кримінальне минуле Олексій Радзівський так само спокійно відповів: “Не суди іншого, бо, можливо, що сам будеш суджений”.

“Неформальний” радник прем’єра Тарас Чорновіл також підтримав цю тезу, що на його думку, немає сенсу “з’ясувати хто і скільки, і за що відсидів у тюрмі, хто і з якими помилками пише”. Як відомо, Янукович, на початку президентської кампанії в своїй автобіографії осоромився, заповнивши свою анкету кандидата в ЦВК з 12 грубими помилками. Серед іншого він назвав себе “прем’єр-міністром” і “проФесором”. Його опонент в ефірі Микола Томенко відзначив, що народ має побачити, кого він обирає в президенти. Він розповів історію, коли під час поїздки Януковича до одного з регіонів центральної України прем’єр вітав із ювілеєм письменника Гулака АртемОвського і назвав його “Гулаком Арт’Омовським”. На думку Томенка, прем’єр краще знається на марках шампанського аніж на історичних особистостях Українці.

На що Чорновіл відповів, що це “не страшно”. “Ще місяць тому ця людина не знала, хто такий Гулак АртемОвський, проте зараз знає”. На думку “неформального” радника Януковича, прем’єр росте, в той час як його опонент Віктор Ющенко опустився до рівня особистих образ. Чорновіл також звинуватив “так звану опозицію” у спробі розколоти Україну і як доказ навів інцидент з Януковичем в Івано-Франківську, коли в нього кинули яйцем.

Хоча, як офіційно повідомила агенція Інтерфакс-Україна, прем’єр-міністр, кандидат у президенти України Віктор Янукович привселюдно назвав своїх опонентів “козлами”. Це сталося під час зустрічі з представниками територіальних громад Луганської області під час робочої поїздки в регіон. За повідомленням агенції, Янукович розповідав, що його команда прийшла до влади надовго, буде працювати на благо народу і виконає усі свої обіцянки. “Ми не думаємо, що ми прийшли на один рік, ми думаємо, що прийшли надовго”, - заявив прем’єр. “Усім скептикам не вдасться на цьому шляху поставити нам перешкоди, — сказав Янукович, підкресливши: - Я вірю, що сильних і здорових людей набагато більше, ніж цих козлів, які нам заважають жити!”

Коментуючи на прохання журналістів заяву Януковича про те, що йому “заважають працювати козли”, Віктор Ющенко відповів, що його не дивують висловлювання прем’єр-міністра, де той говорить про людей образливо.

BASARAB RENOVATIONS

Efficient Professional Installation of:

- Windows & Doors
- Soffit Facia
- Bathroom Remodelling
- Siding
- Ceramic Tiles

Professional Workmanship, Satisfaction Guaranteed.
Call for your Free Estimate.

Mariush Basarab, Tel: (613) 7235889

Українець Леонід Стадник з Житомирської області - найвища людина в світі

Українець Леонід Стадник, мешканець Житомирської області, став найвищою людиною в світі. Йому 33 роки, його зріст становить 2 м. 53 см. - це на 17 см вище, ніж зріст рекордсмена книги рекордів Гіннеса тунісця Радхуана Чарбіба, який поки що вважається найвищим серед живих людей і зареєстрований в "Книзі Гіннеса". Якщо Стадник ростиме такими темпами й далі, він зможе перевершити рекорд Роберта Вадлоу, який зі своїм зростом у 272 см вважається найвищою людиною в історії людства. Проте його самого така перспектива не радує - з кожним роком жити йому все важче. На думку Стадника, це не привід для заздрощів. "Не раджу. Не мрійте стати великим!!! Бути великим - це погано. А мені так хочеться пожити нормальним життям" - говорить він. Живе Леонід у селі під Житомиром за 200 км на захід від Києва і вибирається звідти дуже рідко.

Український велетень у два з половиною метри зросту, носить черевики шістдесят першого розміру і має крихітну, як для себе, хату на Житомирщині, їздить лише на конику і мріє бути звичайною людиною. Стадник пам'ятає, що у школі сидів за першою партою, бо був найменшим у класі. По-справжньому почав рости з десяти років. На медкомісії у військкоматі лікарю не вистачило планки, щоб зміряти зріст Леоніда. "Ріс, як те тісто на дріжджах. Не по днях, а по часах. Нікого не бив за своє життя. Хотя багато причин було таких. За своє життя бачив багато насмішкуватих людей", розповідає про себе він.

Із села вибирається раз на рік. Його село - єдине місце у світі, де його зріст нікого не дивує. А жителі мають до нього співчуття, як сусідка Любов Кирилук: - "В нього нема здоров'я, в нього нема руху. А шоб він такий був крепкий хлопець, ноги в нього були і спина, то це був би велетень, а не чоловік."

Він також власник найбільшої у світі долоні - від зап'ястя до кінчиків пальців 30 см. Тепер Стадник працює лише для себе, матері і сестри. "Робота за сім кілометрів була, транспортом ніяким я крім коника пересуватися не можу".

Село Подолянці, за три кілометра від містечка Чуднів, це одна довга вулиця. Біля його хати, під яблунею на подвір'ю бігають кури, індики, два пси Барсик і Джеська. Мама Леоніда Галина Павлівна запрошує до хати.

В одноповерховому будинку чотири кімнати. У спальні зсунені до купи два ліжка, на яких він спить. На стільці лежить півтораметровий ремінь і два з половиною метровий галстук, який в комплекті зі спеціально замовленим костюмом і сорочкою привезли з Калуша. І ще черевики, на матеріал до яких треба було витратити понад 1000 гривень.

- Про це, що Леонід не має ні взуття ні одягу, я довідався з газети, - розповідає директор взуттєвої фірми "Галміко" Михайло Галій. - Я вирішив йому допомогти. Прийшов до свого батька (взагалі то я - швець в четвертому поколінні), і ми вирішили пошити йому взуття. В ту ж ніч я поїхав до Стадників. Вони спочатку не вірили, що ми хочемо взути їхнього сина. Тільки після того, як я зміряв ноги Леоніда, повірили. Самий великий розмір, який ми шили на замовлення - це 50-й. Зверталися до фірм-виробників взуттєвих колодок, але ніхто з них, в тому числі і зарубіжні, не взявся виготовити для нас унікальні зразки - говорили, що це неможливе.

Тоді ми з батьком взяли березові поліна, протягом трьох днів виварювали їх, а потім вручну за допомогою ножа вирізали колодки потрібного розміру. Для пошиття черевиків використали спеціальну шкіру. Враховуючи, що після травми ліва нога Леоніда стала коротшою від правої, замовили і поставили спеціальні супінатори. Підшву робили перевіреним дідівським методом - прибавали її не цвяшками, а спеціальними дерев'яними кілочками, потім наклеювали гуму. Була проблема і зі шнурками, адже довжина кожного з них 2 метра 20 сантиметрів. Але і її вирішили.

Перед тим як везти черевики на Житомирщину, я подзвонив своєму другові дитинства Василю Байковичу - главі швейної фірми "ІВАС", розповів йому про Леоніда, і він відразу запропонував пошити для велетня штани. Ми подзвонили до Леоніда, попросили його зняти з себе мірки, і вже через пару днів ми з Василем, прихопивши трьохкілограмові черевики і штани, їхали в Житомирську область. До Великодня ми вирішили пошити для нього ще мешти і декілька костюмів - двійку, трійку і спортивний. Ось щойно закінчили примірку. До речі, один з костюмів пошив наш земляк Ігор Коник. - Мені це особливо приємно, - підключився до розмови Василь Байкович, - адже ми не робили примірок, проте

костюми сидять чудово. На пошиття штанів у нас пішло 3 метри 20 сантиметрів тканини - стільки, скільки звичайно йде на костюм. На трійку - шість з половиною метрів. Сподіваємося, що наші подарунки дозволять Леоніду нарешті "вийти в люди". Адже, наскільки я знаю, він більш двох років не мав ні взуття, ні нормального одягу.

Оксана Сніцарук та Ігор Підчубий приїхали вручити Леоніду диплом про внесення його імені в Книгу рекордів України, як самого високу людину країни. Вручаючи диплом, Оксана поцікавилася, як віднесеться Леонід до того, що його ім'я буде подане на внесення в Книгу рекордів Гіннеса. "Знаю я цю книгу, читав про неї, - тихо сказав Леонід. - Якщо ви хочете, то вносьте". І тут же наївно поцікавився: "Але від цього мені важче не буде?". Оксана його заспокоїла і, поглянувши на Леонідову руку, запропонувала: "А давайте виміряємо вашу долоню, вона у вас така велика". І дійсно, в його руці трьохлітрово банка з водою виглядала як звичайна склянка. Принесли сантиметр, приклали і ахнули: це ж новий рекорд для Книги рекордів Гіннеса - 30 сантиметрів! Доведеться взяти другий диплом!

"Мені набридло слово "треба"...

- Проблеми у Леоніда почалися, мабуть, зі школи, коли йому зробили операцію, - згадує дядько Леоніда Борис Михайлович. - До цього він ріс звичайним спритним хлопчиком. У дитинстві любив лазити по деревах - залізе, бувало, і дивиться кудись удалину. Не зігнати його було. Ганяв в футбол, допомагав по господарству. Коли йшов в школу в 1-й клас, по зростанню він був ледве чи не самим низеньким. А ось після операції ми не устигали купувати для нього одяг і взуття - ріс буквально на очах. Після школи, яку він закінчив із золотою медаллю, Леонід поступив у Житомирський ветеринарний інститут. І його закінчив з червоним дипломом. Десять років працював в колгоспі ветеринарним лікарем. Але зараз вже року два як не працює.

- А чому ви пішли з роботи? Розподобалось? - спитав я Леоніда.

- Робота-то мені подобалася, хоч і була дуже важкою. Треба було дуже рано вставати ні світло ні зоря, за сім кілометрів їхати на ферму. Спочатку їздив на велосипеді, але їх доводилося міняти постійно. По мірі зростання я ставав все важчим і важчим. Пізніше завів двох коней, Машку і Тюльпана, віз і вже на них добирався на роботу. Їздити доводилося і взимку, і влітку, в жару і в холод. Ось одного

разу взимку я і застудив собі ноги, а декілька років назад зламав ліву кісточку. Лікарі не наклали гіпс, і в результаті ліва нога стала на пару сантиметрів коротше правої. Мені з моєю вагою (біля 200 кілограмів) і так було важко ходити, а тут ще і хвороби... У результаті поза своєю двором я вже давно не буваю.

Єдине моє захоплення зараз - це розведення винограду і нових сортів ягід. У мене ростуть актинідія, декілька сортів кизилу, ожини, є малина... Колись намагався розводити кроликів, але яксь тварюка - чи то тхори, чи то шурі - тягала маленьких крильчат. Я дуже сильно через це переживав і, щоб не хвилюватися, роздав кроликів знайомим. Дуже люблю читати детективи, фантастику, пригоди. Але, на жаль, в селі виписують тільки обласну газету і журнал по садівництву. Про життя навколо дізнаюся лише завдяки телебаченню. Адже так хочеться побувати де-небудь, побачити світ - але, самі розумієте, з моїми проблемами це нереально. А так хочеться, - зітхнув Леонід. - В своєму житті я тільки один раз, і те в дитинстві, побував на ярмарку.

- Напевно, нелегко бути постійно на виду?

- Це для мене дійсно дуже важкий тягар. Особливо зараз, коли на мою персону звертають таку увагу. Журналісти замучили. Адже все своє доросле життя я старався не висовуватися. А якщо і доводилося бути присутнім на якихсь людних заходах, завжди сідав де-небудь в темному кутку, щоб мене ніхто не бачив. А тут стільки уваги!

До пари Стаднику, мабуть була б ця найвища у світі жінка, яка має 7'4" і важить 320 фунтів і живе у Голландії. На жаль, Леонід не може подорожувати, бо єдиний засіб пересування Леоніда - кінь, на якому він і їздить лише в сусідні села. "Автобус - це не для мене, легковий автомобіль - теж не для мене. Це все одно, що нормальну людину в багажнику возити", - заявляє він.

Останнім часом я намагаюся змінити себе в кращу сторону, адже років 15 я вважав свій ріст бідою, і це отруювало мені життя.

- Наскільки мені відомо, два роки тому у вас було два метри 30 сантиметрів. Зараз більш двох з половиною. Ви продовжуєте рости?

- Я на це ніколи не звертав уваги. Для журналістів і простих людей це щось на зразок сенсації. Для мене ж - життя з її повсякденними проблемами. Мені вже набридло слово "треба". Всі ці роки тільки і чую його. Хотілося б іноді поводитися не так, як треба, а як хочеться. Але, на жаль, "хочу" у мене на останньому місці. А хочеться не так і багато - жити нормальним життям, радіти йому. А так, прожив день - і слава Богу, і добре. Дуже хочеться бути здоровим, щоб було здоров'я у моєї мами. Адже ми з нею, по суті, одне ціле. Я благаю Бога, щоб він дав мамі здоров'я і багато років життя. Мені з моїми слабкими ногами і зором, який став падати, без неї дуже важко.

Прощаючись, Оксана Сніцарук висловила загальну думку: "Після декількох годин мого перебування в гостинній сім'ї Леоніда Стадника я нарешті побачила пошквалена в його очах, до цього вони відображали тільки розгубленість, недовір'я і величе-

зну туту. Велика людина з відкритою і соромливою усмішкою, що любить книги і відчуває їхній величезний дефіцит, з невгамовним бажанням знайти себе в цьому світі".

Генадій Перо

Леонід Стадник через свій ріст, є обмежений у пересуванню і змушений проводити весь час у своєму рідному селі, але він дуже любить читати!

Оттавський відділ Української суспільної служби оголошує для Леоніда Стадника збірку українських книжок з художньої літератури "Подарунок Велетню від Миколая"

У зв'язку з тим, що у Леоніда погіршився зір, прохання надавати книжки, які надруковані більшим шрифтом. Можуть бути українські переклади світової класики, фантастика, пригоди, історичні романи, альбоми, та найголовніше - вся література по садівництву, особливо ягідництву. Сучасні посібники по розведенню ягід (які досить легко знайти в кожній книгарні), приймаються будь-якою мовою, але бажано, з добрими і багатьма ілюстраціями чи фотографіями. На книжках можете поставити чи вкласти свій дарчий підпис на ім'я Леоніда Стадника, або своє персональне побажання.

Якщо не маєте книжок, а хочете долучитись до акції, можете підтримати фінансово - пересилку потрібно буде оплатити. Чеки на Оттавський відділ УКСС присилати з поміткою "Український Гулівер". На бажання - можливі посвідки від УКСС для відтягнення з податку. Про всіх учасників та їхній вклад у цей захід, буде надруковано в одному із майбутніх чисел "ОВ".

Почтова адреса: CUSS Ottawa Branch, 820 Forest St., Ottawa, K2B 5P9 Телефон: (613) 843-8206, e-mail: tmarta@estart.com

3 прес-релізів посольства України в Канаді:

Відкриття фестивалю українського кіно в Канаді

Кінострічкою молодого і талановитого режисера Олеся Саніна "Мамай" було офіційно відкрито фестиваль українського кіно в Канаді, який розпочався в Оттаві 18 вересня ц.р. Організаторами згаданого фестивалю виступають Посольство України в Канаді та Канадський інститут кінематографії. Його проведення стало можливим завдяки співпраці Міністерства закордонних справ України, Міністерства культури і мистецтв України, Національного центру України ім. О.Довженка, Фондації "Тризуб Голлівуд" та спонсорській допомозі української авіакомпанії "Аеросвіт".

Позиція МЗС України щодо певних заяв Посла Канади в Україні.

22 вересня ц.р. Посол Канади в Україні Ендрю Робінсон був запрошений до МЗС України у зв'язку із його заявою для преси щодо виборчої кампанії в Україні, яка була розповсюджена 21 вересня 2004 р.

Увагу керівника дипломатичної установи було привернуто до відверто упередженого характеру його висловлювань в самому розпалі передвиборчої кампанії, зокрема його власних оцінок майбутніх виборів Президента України, сумнівів щодо легітимності майбутньої виконавчої влади та різного роду рекомендацій українським урядовцям.

Було підкреслено, що вищезгадана заява Посла Е.Робінсона суперечить неодноразово проголошеній керівництвом Канади зацікавленості в розвитку взаємовідносин між нашими державами в дусі партнерства, взаємної довіри та поваги, а надмірна увага дипломатичної установи до питань внутрішньополітичного життя нашої держави на тлі відсутності помітних здобутків на конкретних напрямках українсько-канадського співробітництва викликає глибоке розчарування і дає підстави для сумнівів в об'єктивності інформування Посольством свого уряду щодо реальної ситуації в Україні.

3 ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановний пане редакторе "Оттавського "Вісника"

Час від часу маю можливість знайомитися з публікаціями в канадській пресі. Надсилаю Вам одну із них. Нещодавно дістав один з примірників Вашої газети "Оттавський Вісник" (ч. 2) зі статтю "Віза в Україну". Здається, непогано б було на підтвердження незалежності та неупередженості Вашої газети написати статтю про візу в Канаду з порівнянням вимог до отримання канадської та української візи і закликати читачів висловити думки з цього приводу. Думаю Ваша газета отримає достатньо реакції на таку статтю.

Що стосується, як написано у Вашій газеті, "консульства в Оттаві", до якого я час від часу також звертаюся, то можу Вас запевнити, у моєму щирому задоволенні його сервісом та інформаційним забезпеченням клієнтів. Зі сподіванням прочитати мій лист у Вашій газеті та з повагою до Вас,

Володимир Лупань, адвокат
Grassia, Murphy & Lupan Natick,
Massachusetts USA

Від редакції

Частини надісланої Вами статті спробуємо надрукувати в одному з майбутніх номерів "Оттавського Вісника", а вже зацікавлених читачів, відсилаємо до згаданої Вами повної версії публікації в газеті "Міст" за 27.09.03 р., число 44, ст.18, "Ліберали захищають інтереси громади".

I take this opportunity to commend the staff at the Ukrainian Consulate in Ottawa for their help and cooperation over the years. My company has been working in this business in Vancouver for almost 7 years and we deal with many other countries' consular departments. The staff of the Ukrainian Consulate in Ottawa is by far the most professional, helpful and friendly we have encountered. Although the consulate is officially closed at 12:30, we often get phone calls from Ilya Borisovich Olynik after 18:30 responding to our questions. The staff there is particularly helpful and always cheerful, polite and efficient. We look forward to continuing our good relationship with the Consular Section of the Embassy of Ukraine in Canada.

Roderick A. G. Phillips, President
Capital Business Travel Ltd.,
Vancouver, BC

Шановний "Оттавський Вісник",

Хочу розповісти мої перші враження в Канаді. Прибула я до Оттави у вересні 1996 року до своєї дочки. Родом я з міста Кременчука на Полтавщині. Крім нього, я побувала в багатьох містах України та Росії - Запорожжі, Одесі, Севастополі, Москві, Ленінграді, і дуже часто в Києві, але нічого подібного раніше я не бачила. Найпершим моїм здивуванням стало внутрішнє планування житла. А яке враження справило на мене побачене в першому великому магазині. Оці високі дерева всередині будинку, фонтани, ліфти, ескалатори, асортимент продуктових крамниць...

Та незабаром підкралася до мене ностальгія за своїм рідним чудовим містом. І добре, що в подальшому знайомстві з Оттавою не обійшлося без допомоги та підтримки наших людей. Зразу по приїзді я почала відвідувати українську церкву, де також організувалися зустрічі пенсіонерів, які дуже цікаво проводяться кожної середи. Тут я зустріла доброзичливих та привітних людей. Всім серцем я відчула їхнє співчуття до мене як до новоприбулої. Коли залишаєш свою країну в досить зрілому віці то цілком не легко прижитися в другій, з іншою мовою, правами і порядками, та зовсім іншим менталітетом. Але коли тебе оточують такі добрі люди, котрі підтримують на духу і з радістю приймають у свій гурт, то всяка ностальгія відступає і відчуваєш себе щасливою.

Тому я щиро вдячна всім хто мене так прийняв, вдячна за роботу яку можу виконувати, бо вболіваю за наших людей, що проживають в Україні, а також вдячна щасливій нагоді жити тут, серед своїх людей у Канаді.

Марія Лисенко
Тел: 721-1163

Українці у Вінніпегу вимагають права голосу

Shanovni panove/pani

Ukrainsti u Winnipegu zibraly ponad trysta pidpysiv gromadyan Ukrainy, yakі prozhyvayut v tsyomu misti ta khochut progolosuvaty na vyborakh. Sered nykh ye lyudy riznykh politychnykh poglyadiv. Ale na zhal Ukrainske posolstvo ne zmoglo chy

ne zakhotilo vydkryty dilnytsyu u Winnipezi. Khocha istorychno u tsyomu misti chy ne naybilsha kontsentratsiya ukrainstiv u tsilyi Pivnichniy Amerytsi.

Nam proponuyut yikhaty golosuvaty u Ottavu (bilya 2 500 kilometriv u kozhnu storonu!). Tse ne realno. Zaraz vidkrylas dilnytsya u Calgari sho ye nabago blyzhche do nas. Ale nam posolstvo zayavlyaye, sho my vidnosymos do teritoriyi vidpovidalnosti posolstva u Ottavi, a tomu povynni tudy yikhaty.

Nyzhche podano stattyu z Winnipeg Free Press vid 23 zhovtnya 2004 roku pro nashi problemy. Tse ye odna z naytyrazhovishykh gazet u Kanadi*. Takosh pro nas gotyue reportazh CBC (Kanadske Radio).

My takosh prosymo vashoyu domogy - dopomozhit nam progolosuvaty v Calgari**, yaksho ne mozhlyvo vidkryty dilnytsyu u Winnipezi !!!! Yaksho komus potribni spysky - my gotovi yikh nadaty.

Z povagoyu, gromadayny Ukrainy u Kanadi.
24 zhovtnya, 2004

Calgari: dawid_oksana@yahoo.ca (Oksana Dawid)
Edmonton: opetriv@ualberta.ca (Oleh Petriv)
<http://www.ucu.ca/vote.htm>

* зацікавлених статтею направляємо до згаданої газети

** дільниця в Калгарі закрилась перед самими виборами

Sept. 23, 2004. I write to you today in the hope of soliciting your help in welcoming a young man named Andriy Chmil to Ottawa. We would like to welcome Andriy into our home for a year, in an effort to help him get established here in Canada.

We first met Andriy, when our youngest son Nicholas participated in *Canada World Youth*, over three years ago. Nine participants from both Canada and Ukraine were "twinned" at that time, and spent three months in one another's country. It was a rich and rewarding exchange for all involved. And while my wife Louise and I have never participated in any official capacity with *Canada World Youth*, we have on several occasions, offered our home (and that of other willing neighbours) to participants, for weekend visits to our nation's capital. Links via regular and electronic mail have continued in some instances.

Recently, we have learned, that to welcome a foreigner into this country, our government holds the host family financially responsible for a period of ten years – a heavy responsibility to say the least. Yet, when a group welcomes a person in the very same way, the financial obligation and commitment is for one year only.

Thus the intent of this letter is towards the hope of building links with a church and pastor, or group of like-minded people with the intent of welcome, with the intent of building some form of community together. And who knows what may come of such a union? Perhaps Andriy may be one of several to be aided in this way.

As for ourselves, Louise and I have been married for 27 years, continue to love 3 wonderful grown children of our own and have lived in a diversity of faith communities throughout our lives. Before moving to Ottawa twelve years ago, we lived and shared daily life with developmentally disabled men and women in a L'Arche community for sixteen years. We feel God's presence in our lives and rely on His guidance in what we do.

If you feel drawn to share further, I would love it and may be reached at home:

tel. 741-1459, or at work 733-7150.

Sincerely, Brock and Louise Currie, 897 Bermuda Ave., Ottawa, K1K 0V8

Катедра Українських студій Оттавського університету
запрошує на свою нову веб-сторінку:

www.ukrainianstudies.uottawa.ca

За цією адресою розміщені матеріали Міжнародної конференції, "Understanding the Transformation of Ukraine: Assessing What Has Been Learned, Devising a Research Agenda", яка відбулася в Оттаві 15-16 жовтня, 2004

ЗАРОБЛЯЮТЬ НА РАДЯНСЬКОМУ МИНУЛОМУ

У Латвії почали заробляти на своєму радянському минулому. В колишній в'язниці, куди садовили політв'язнів, тепер можна провести декілька годин за помірну плату. Атмосфера тюрми максимально наближена до реальної. Щовихідних близько 25 людей платять 5 латів (9,2 долари), щоб вночі їх ображали і допитували у в'язниці, яку часто відвідували минулого століття латвійські громадяни.

Погода визначається барометром. Нація – гумором. Пропонуємо нашим читачам вибірку з понад більше як тисячі свіжих сучасних українських політичних анекдотів, котрі складені перед цьогорічними президентськими виборами.

Ранок першого листопада. Голова Центрвиборкому Ківалов з заспаними очима дораховує останні бюлетні... "Стоп! Так це що, нас знову 52 мільйони?!"

За кого голосувати будеш?
- За Януковича.
- Ну, не хочеш - не кажи!

- Чому яйце так сильно поранило прем'єра Януковича?
- Мабуть, яйце було посвяченим...

Чим відрізняються замахи на кандидатів в Президенти?
- У Ющенка факт замаху на лице, а в Януковича — на яйце.

ТОМУ ЩО - Янукович

Що відрізняє патріота від ідіота?
Патріот любить Батьківщину, а ідіот - її уряд.

"Укрпошта" випустила марку з зображенням Януковича. Скоро з'ясувалося що на конверт її приклеїти неможливо - одні плюють не той бік, інші не те місце лижуть.

Янукович готується виступати перед виборцями. Леонід Кравчук інструкує:
- Вітя, якщо запитують про судимості, відповідай коротко - мовляв, по молодості, по дурості... з ким не буває...
- А якщо запитують чому я в одному слові п'ять помилок роблю, що казати?
- Ну, це взагалі просто. Скажеш, "Молодість минула, а дурість лишилася!"

Депутата колишньої парламентської більшості запитують:
- Як ви, народний депутат, проводите свій вільний час?
- У Верховній Раді чи взагалі?

Кабінет Міністрів України видав термінове розпорядження струсити і прибрати все жовте та оранжеве листя з дерев, у зв'язку з масовою незаконною агітацією останніми на користь Ющенка.

Що буде якщо виграє Янукович?
- Замість Євробачення буде Євродопобачення.

В Чехословаччині вирішили утворити Міністерство морського флоту. У Москві страшенно здивувалися.
- Навіщо воно вам? У вас же немає моря!
- Ну й що? - здивувалися чехи.
- У вас же є Міністерство культури.

На уроці зоології в Єнаківській школі:
- Діти, у кого найбільші яйця?
- У страуса.
- Молодець, Тетянка!
Вітуня з задньої партії:
- Просто вона в слона ніколи не бачила.

Янукович, Тигипко і Герман проводять виховну розмову з 17-літнім студентом, який кинув в "прем'єра" яйце. Янукович (наставницьки): Ех, хлопче, я в твої то роки...

Заходить проФФесор Янукович в кабінет Кучми.
- Звиняйте Леонід Данилович, я трохи опіздав.
- Да ти не опіздав, ти зовсім ох...іві!

Країна на роздоріжжі... Оптимісти вчать англійський, песимісти вчать "феню", реалісти вивчають автомат Калашникова.

Віктор Федорович, а що було раніше: курка чи яйце?
- Яйце було... а куркою в мене ще не кидали...

Дружина запитує Януковича:
- Вітю, а правда що Ющенко американський шпигун?
- Звичайно! Ну хто ще міг продати журналістам-лазутчикам наші секретні плани фальсифікації виборів?

- Чому на місці подій в Івано-Франківську так і не було знайдено важкого тупого предмета?
— Тому що його підхопили за руки, за ноги і повезли...

Телефонний дзвінок у квартиру Януковичів.
Дружина знімає слухавку:
— Алло, а Вітю можна?
— А хто питає?
— Його колишня однокласниця.
— Курва ти, а не однокласниця. Вітя в школі не вчився!

За фактом демонстрації на телебаченні передвиборного відеоролика Віктора Ющенка, в якому звучить фраза "Бандити сидітимуть у тюрмах!", порушено кримінальну справу за статтею 109 ККУ частина 3: "Публічні заклики до повалення державного ладу, а також розповсюдження матеріалів із закликами до таких дій, скоєних організованою групою із використанням засобів масової інформації"

До Януковича приходять делегація освітян. Секретар доповідає: — Вікторе Федоровичу, до вас учителі. — Чого вони хочуть? — Та кажуть, що грошей нема. — От жах! Куди країна котиться?! Ну, але вже Бог з ними, хай без грошей заходять...

Янукович телефонує додому наступного дня після виборів: — Ало, жінко! Можеш мене вітати? Я переміг на виборах! — Ой, чесно? — Ну хоч би ти мене не підколювала!

Новини на телебаченні про перемогу Віктора Ющенка у другому турі президентських виборів: "За результатами голосування, прем'єр-міністр Віктор Янукович посів друге місце, Віктор Ющенко — передостаннє".

Чому Янукович упав — тому що сміливий. Чому в лікарні ховався — тому що сильний духом. Чому звинуватив у всьому Ющенка — тому що справедливий. Чому на відкриття Лаври не поїхав — тому що послідовний.

Іде бабуся з базару. В руках тарабанить здоровенну торбу. Зупиняється перед бігбордом із портретом Януковича. Піднімає очі і раптом ...плескає себе по чолі: А яйця купити таки забула!

З ініціативи президента Національного олімпійського комітету України В. Януковича в олімпійську програму введено новий вид спорту — плавання на бігбордах. У першому ж змаганні переміг сам Янукович: ТОМУ ЩО НЕ ТОНЕ.

Вранці після виборів приходить голова ЦВК до Януковича і каже: — Маю дві новини — хорошу і погану. Хороша: вас всенародно обрано президентом України. — А яка погана? — За вас майже ніхто не голосував.

Іде Янукович селом на автомобілі. Раптом не вписується в поворот і бампером збиває з ніг стареньку бабцю. З переляку біжить просити вибачення і пропонувати постраждалій гроші. Бабця впізнає його і від грошей відмовляється. Тоді він з надією: — Але ж ви за мене на виборах проголосувете? — Синку, я ж впала тільки на дупу, а не на голову...

Телефонує Кучма Януковичу на мобільний телефон, а йому у відповідь: "Абонент тимчасово поза межами зони". Учора в Києві в пам'ятник Богдану Хмельницькому врізався джип з донецькими номерами. Проти Богдана Хмельницького порушено кримінальну справу.

**Підтримуйте видання
єдиного українського
друкованого видання
в столиці Канади**

**Мама
Раїса**

829-4935

**вареники/пирогі:
з картоплею, капустою,
вишнями;
пельмені, вушка, борщ,
голубці.
Обслуговуємо урочистості,
полагоджуємо приміщення
для бенкетів**

МІКРОСКОП ПАНА ЮРКА

“Така вже професія – друга найстародавніша”, не без блиску в очах кажуть мені інколи знайомі журналісти. А ви подивіться на декотрі редакції. З одного боку, готовність взяти гроші і обслужити кого завгодно. З іншого – купа людей, зайнятих невідомо чим. Такий собі пансіонат для вбогих духовно, який утримується за гроші спонсорів. А давайте у цьому руслі подивимося на представниць першої найдавнішої професії. Під час німецької окупації Франції внаслідок франко-прусської, а потім і II Світової війни французькі повії не хотіли мати жодних стосунків з німцями. Ні за франки, ні за окупаційні марки, ні навіть рейхсмарки. Випадок, описаний Мопассаном у новелі “Пампушка”, – непоодинокий. Не був би Мопассан великим реалістом, якби писав про нетипове. Вибач мені, прекрасна Франціє, не гнівайся за правду, але честь французької нації тоді врятували саме курви. Так звані порядні люди, зокрема цілі стада генералів, полізли служити окупантам. Генерал де Голль хотів покарати колаборантів. Але коли прийшов до влади, то побачив, що тоді доведеться карати все населення, крім повіїв. До повіїв претензій не було. Ось так і журналісти. Ну нехай друга, ну нехай найстародавніша, але ж не втрачай обличчя, коли доходить до принципових справ. Не розумію всіх цих базилів, василівих та германів ганнівих. Вони що, з голоду пухли? Без срібняків ні до порогу? А лице втратили, та так, що навіть колеги по професії їх неважають. Допіарилися.

75 років тому у США розпочалася так звана “велика депресія”. Жах, що творилося! Зріс рівень безробіття, банкрутували фермери й брокери. А пшеницю та каву спалювали, щоби підвищити ціни. Все це нам свого часу розповідали, навіть показували відповідні картинки. Належить сказати, що наш народ такі оповідання сприймав погано, позаяк навіть періоди добробуту в нас набагато гірші від їхніх депресій. Та “велика депресія” у США таки була. Факт. А я звернув увагу на дати. Депресія у США розпочалася 1929 року одночасно з початком колективізації у СРСР. А що значить колективізація? Вона значить, що більшовики могли забрати в селян зерно й інші продукти задурно та продати їх на світовому ринку за демпінговими цінами. Не дивно, що фермери банкрутували. У США тоді ще не вміли захищати свій внутрішній ринок, ну а про продаж зерна за кордон у таких умовах не могли й мріяти. Зрозуміло, зерновий експорт СРСР – не єдина причина депресії у США, але однак, одна з головних причин. Разом з економічними Радянський Союз одержав і політичні важелі тиску на Сполучені Штати. В усякому разі голодомор в Україні державні діячі США не помічали. Ні, не так. Вони його СТАРАННО не помічали. І густо обвішували Пулітцерівськими преміями борзописців, які твердили, що ніякого голодомору у СРСР немає.

Юрій ОХРИМЕНКО

Підсліпувата Америка

От слухаю я як тоті американці закликають Кучму до чесних виборів і не могу надивуватися. Що вони мають на увазі під чесними виборами? Те, що відбудеться саме в день 31 жовтня? А на все те, що відбувається зараз, начхати? Як на мене, то чесні вибори неможливі уже тільки тому, що кандидати не мають рівних можливостей. Чи Америка цього не помічає? А, може, станеться так, як і в ситуації з Азербайджаном? Порушень у день виборів не було? Не було. А те, що опозиційного кандидата з перегонів зняли, а інші не мали жодної можливості агітувати відкрито і змагатися з престолонаслідником Алієва — про це мовчок. Бо так вигідно Америці. Бо вони теж за стабільність. Ліш би не було вайни?

Юзьо ОБСЕРВАТОР

ОГОЛОШЕННЯ

Якщо ви маєте будь-яке оголошення відносно винайму-пошуку помешкання, продажу і купівлі нерухомості або будь-яких речей, пошуку чи надання праці, знайомств, шукаєте однодумців, реклами у сфері послуг, або хочете оголосити про діяльність своєї організації чи фірми – звертайтеся до «Оттавського Вісника». If you have any advertisements (regarding rent, selling, buying, job offers or search, business advertisement, any kind of service – medical, real estate, construction, etc.), please contact “Ottawa’skyj Visnyk”.

ПОТРІБНО

Сім’я з двома діточками шукає жінку для допомоги за доглядом за дітьми та легкої роботи по дому.
Телефон (819)682-0700

ЖИТЛО

A beautiful two-bedroom condominium for rent in downtown Kyiv (Pechersk District, Klovskaya Subway Station, near Bessarabka Market on Khreshchatyk Street). Pictures and detailed description is available upon request. Please call Peter at (613) 596-6097.

ПОГЛЯД З УКРАЇНИ

Дві великі країни – Україна і США (фраза не моя) – перетнули фінішну стрічку президентських перегонів. Америка прокинулася із химерним відчуттям (“здається, ми цього чоловіка вже десь бачили”), Україна ж після фотофінішу продовжує плекати надію на те, що “Так!”, є шанс на краще життя.

Що ж означає для нас новий-старий президент США?

Розпочімо з доброго, або з плюсів. Той факт, що Штатами й далі керуватиме “той самий Буш” (коментарі, наприклад, британських газет майорять заголовками від “Тріумфальне повернення” і до “О Боже!”), означає, що перехідного періоду, коли в Білий дім приходять нова мітла і довго наводять свої порядки, не буде. Тобто незаклопотана лише власними проблемами “переїзду на нове місце роботи” адміністрація США не припинить стежити за тим, що діється в нас. І є надія, що до 21 листопада наша влада цілком не знахабніє й все-таки зберігатиме хоча би видимість законності. Є надія, що сценарій Х з введенням військ чи ще якимсь силовим варіантом, не буде задіяно.

Другий плюс – “та знаємо ми цього Буша”, всі його слабкі та сильні сторони, тому знаємо, як себе з ним поводити. Тобто знаємо, якщо не як сподобатися йому, то принаймні не викликати його й гнів усієї Америки на наші голови. Мова, звичайно, йде про нашу владу та еліту, а не про нас смертних. Приклад арешту Лазаренка та не видачі візи Суркіса.

Чому це погано? Знову ж це той самий старий-новий Буш, який жодного разу (нагадаймо Клінтона, який цитував у Києві Шевченка) не відвідав Україну. Тобто навіть у такий спосіб, навіть формально не показав, що його цікавить наша країна. Це той самий Буш, який особисто зустрівся в неформальній атмосфері зі своїм великим другом Владіміром Путіним. Як відомо, чоловіча дружба між політиками – річ довготривала й консервативна. Єльцин – Коль, Горбачов – Рейган, Шрьодер – Ширак, Блер – Буш та ін. А враховуючи, що ситуація на світовому нафтовому ринку драматична, ціна сирової нафти збільшується, Буш заплющить очі на багато гріхів і промахів російського друга. (Демократія тут ні до чого – приклад Узбекистану, союзника США в боротьбі з тероризмом). Ризикувати відносинами з Росією тому, що погляд на Київ з Вашингтона та Москви – це досить-таки різні речі, Буш не буде. Немає в Україні жодних козирів, крім військ у Іраку (нафти, ракет, могутнього лобі на кшталт єврейського, економічних важелів, як у Китаї чи Японії) та геополітичного положення як буфера між Заходом і Росією. Тому маємо те, що маємо. Хто би не переміг – американці врешті-решт з ним домовляться.

Михайло МИШКАЛО

SHARE THE BCU ADVANTAGE!
Tell your friends about these great deposit rates:

100 days 2.50%
1 year 3.00%

*Minimum \$50,000 deposit

Rates subject to change

If a member you refer transfers a minimum of \$50,000 to BCU from another financial institution and invests in a GIC for a 1 year term, you will receive a \$50.00 cash bonus. If this member is new to Buduchnist, you will receive an additional \$50.00

Start spreading the advantage!

PS: Your friend must mention your name to qualify.

Visit our branch at 913 Carling Ave., Ottawa
 for more details
 (613) 722-7075

www.buduchnist.com

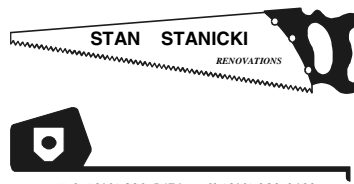

BUDUCHNIST
 CREDIT UNION

ВАША РЕКЛАМА МОЖЕ БУТИ ТУТ

З ІМЕНИНАМИ

У день Святого Михайла, друзі вітають Михайла Риндзак з іменинами і бажають йому всього найкращого **"ОВ" приєднується до вітання, та бажає, також, багато доброго настрою і творчих успіхів.**

Tel: (613) 829-5471, cell (613) 282-9192

Чи ви знаєте що:

- у великих містах США мешканців фотографують в середньому 20 разів на день.
- все, що ви купуєте кредитною картою знаходиться в комп'ютерній базі даних, яка може бути моментально перевірена поліцією чи будь-ким,
- супермаркети слідкують за тим, що ви купуєте в магазинах на картки, а потім продають цю інформацію маркетинговим компаніям, які висилають рекламу поштою,
- ваш роботодавець має право читати вашу електронну пошту; а якщо ви користуєтесь медичною страховкою компанії щоб купувати ліки, то ваш роботодавець має доступ до цієї інформації
- урядові комп'ютери сканують вашу електронну пошту, щоб знайти текст про підривну діяльність,
- ваші дзвінки по мобільному телефоні можуть бути перехоплені, а ваш номер коду може бути розсекречений і розмова підслуховувана за допомогою пристосувань, які звичайно використовує поліція,
- ви завжди залишаєте інформацію про своє місце знаходження, коли користуєтесь банківськими машинами, кредитними картками, або коли використовуєте електронні картки для в'їзду на платні дороги,
- за вами часто слідкують, коли ви відвідуєте Інтернет. Комп'ютерні сервери фіксують на що ви дивитесь, що завантажуєте і як довго знаходитеся на певній сторінці,
- політична кар'єра одного кандидата була зруйнована, коли газета опублікувала список всіх відеофільмів, які він брав на прокат відео магазину,
- більшість моніторів для дитячої догляду за дитиною можуть бути прослуховані на відстані 100 футів від димівки,
- спецслужби вже мають так звані "мікро-боти", маленькі електронні "жучки", які, буквально, можуть, скеровані на відстані, влетіти у вашу димівку і почати непомітно шукати що-небудь,
- будь-хто, із 100 доларами може прослуховувати ваш телефон,
- нова технологія "Темпест" може перехоплювати на відстані 100 футів (і навіть через бетонну стіну) все що ви друкуєте на вашому комп'ютері,
- Національне Агентство Безпеки має підводний човен, який може перехоплювати і розшифровувати цифрові комунікації за електронними хвилями, які випускають телефонні підводні кабелі,
- більшість американців напевно не чули про величезну корпорацію по збору інформації АКСІОМ, що знаходиться в затишній місцевості на пологих горбах Озарк. Але цілком вірогідно, що АКСІОМ знає дуже багато про них. Двадцять чотири години на добу ця корпорація збирає і упорядковує інформацію про 196 мільйонів американців. Вона збирає інформацію, як транзакції на кредитних картках, підписи на журнали, реєстрації машин, ліцензії на рибну ловлю, опитування клієнтів і демографічні дані,
- у секунду з бази даних можуть бути збудовані електронні дос'є, які надаватимуть страховим агентам, маркетерам, а в певних випадках і урядовим службам, надзвичайно ясну уяву про те, що потребує американський громадянин, як він живе і на що він витрачає гроші,
- ця компанія вибирає тисячі мільйонів людей, які відповідають певним характеристикам. Наприклад, люди певного віку або певної ваги, ті що читають певні журнали чи їздять певними машинами або використовують певні кредитні картки, можуть з часом отримати персоналізовану рекламну інформацію від туристичної компанії.

ВАША РЕКЛАМА МОЖЕ БУТИ ТУТ

**Оттавський відділ
Української Канадської Суспільної Служби
запрошує до членства та співпраці всіх бажаючих!
Підтримуйте словом та ділом
діяльність нашої Служби!**

**Записуйтеся у члени оттавського відділу
На даний момент УКСС в Оттаві, це:**

- надання соціально-побутової допомоги
- надання порад в іміграційних потребах
- інформаційний вісник
- дитяча група для дошкільнят

В проєкті розробляються також інші програми, напр.:

- відвідування самотніх людей, доручення обідів старшим особам із обмеженою або частковою автономією
- створення гуртку ручних робіт, бази інструментів для безкоштовного випозичання "Сам собі майстер", фонду меблів та одягу для новоприбулих,
- дискусійного клубу і т. п. харитативно-догомогових та культурно-освітніх потреб нашої громади.

Але якщо у вас є своє бачення, що потрібно сьогодні для української громади в Оттаві, чекаємо на вас та всі ваші пропозиції.

**Беріть участь у наших програмах!
Включайтеся у працю добровольців!**

Пам'ятаймо!

Наша сила в нас самих!

Сьогодні можете ви—завтра допоможуть вам!

Телефон: (613)843-8206 e-mail: tmarta@estart.com

Поштова адреса:

UCSS Ottawa Branch, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

...продовження зі стор. 12

В Одесі лютували знамениті кати Дейч і Віхан з цілим штатом прислужників, серед яких були китайці і один негр, спеціальністю якого було витягувати жили з людей, дивлячись їм в обличчя і усміхаючись своїми білими зубами. Тут же прославилася і Вера Гребенщикова, що стала відомою під ім'ям "Дора". Вона особисто застрелила 700 чоловік.

Серед знарядь тортур були не тільки гирі, молоти і ломи, якими розбивалися голови, але і пінцети, за допомогою яких витягувалися жили, і так звані "кам'яні мішки", з невеликим отвором зверху, куди людей втискували, ламаючи кістки, і де в скорченому вигляді вони прирікалися спеціально на безсоння. Навмисне приставлена варта повинна була стежити за нещасним, не даючи йому заснути. Його годували гнилими оселедцями і мучили спрагою. Тут головними були Дора і 17-літня повія Саша, що розстріляла понад 200 чоловік. Обидві були садистками і по цинізму перевершували навіть латишку Краузе.

Полонений офіцери були віддані китайцям, які розпиляли їх пилами на шматки. У жертв були загнані під нігті пальців на руках і ногах грамофонні голки.

У Сімферополі чекіст Ашкін примушував свої жертви, як чоловіків, так і жінок, проходитися біля нього абсолютно голими, оглядав їх з усіх сторін і потім ударом шаблі відрубав вуха, носи і руки... Спливаючи кров'ю, нещасні просили його пристрелити їх, щоб припинилися муки, але Ашкін холоднокрівно підходив до кожного окремо, виколовав їм очі, а потім наказував відрубати їм голови.

У Севастополі людей зв'язували групами, наносили їм ударами шабель і револьверами тяжкі рани і напівживими кидали в море. У Севастопольському порту були місця, куди водолази довгий час відмовлялися спускатися: двоє з них, після того як побували на дні моря, збожеволіли. Коли третій вирішився пірнути у воду, то вийшовши, заявив, що бачив цілий натовп утоплеників, прив'язаних ногами до великих каменів. Течією води їх руки приводилися в

Listen to Ottawa's Ukrainian Radio Programme

at

CHIN Radio - CJLL - 97.9 FM

every Saturday & Sunday

8:00 to 9:00 AM

Produced and hosted

by Irena Bell

Enjoy Ukrainian music, interesting information snippets & features.

Keep up to date with what's happening in the community - upcoming events and news

рух, волосся було розпатлане. Серед цих трупів священик в рясі з широкими рукавами, підіймаючи руки, неначе виголошував жакливу проповідь...

У П'ятигорську "чрезвычайца" вбила всіх своїх заложників, вирізавши майже все місто. Заложники були відведені за місто, на кладовище, з руками, пов'язаними за спиною дротом. Їх примусили стати на коліна в двох кроках від виритої ями і почали рубати їм руки, ноги, спину, виколовати багнетами очі, виривати зуби, розпорювати животи та інше.

У Криму чекісти, не обмежуючись розстрілом полонений сестер милосердя, заздалегідь насилували їх, і сестри запасалися отрутою, щоб уникнути безчестя.

За офіційними даними, а ми знаємо, наскільки радянські "офіційні" дані точні, в 1920-21 роках, після евакуації генерала Врангеля, в Феодосії було розстріляно 7 500 чоловік, в Сімферополі 12 000, в Севастополі 9 000 і в Ялті 5 000. Ці цифри треба, звичайно, подвоїти, бо самих офіцерів, що залишилися в Криму, було розстріляно, як писали газети, понад 12 000 чоловік, і цю задачу виконав Бела Кун, котрий заявив, що Крим на три роки відстав від революційного руху і його треба одним ударом поставити в рівень з усією Росією.

Після заняття прибалтійських міст в січні 1919 року естонськими військами були розкриті могили убитих, і тут же було встановлено з вигляду понівечених трупів, з якою жорстокістю більшовики розправлялися із своїми жертвами. У багатьох убитих черепи були роздроблені так, що голови висіли, як обрубки дерева на стовбурі. Більшість жертв до їх розстрілу мали штикові рани, вивернені нутрощі, переламані кістки. Один з тих, що втекли розповідав, що його повели з п'ятдесятьма шістьма арештованими і поставили над могилою. Спершу почали розстрілювати жінок. Одна з них старалася втекти і впала поранена, тоді вбивці потягли її за ноги в яму, п'ятеро з них зістрибнули на неї і затоптали ногами до смерті.

У Сибірі чекістами, крім вже описаних тортур, застосовувалися ще наступні: в квітковий горщик садили щура і прив'язували його або до живота, або до анального проходу, а через невеликий круглий отвір на дні горщика пропускали розпечений металевий прут, яким припікали пащока. Рятуючись від мук і не маючи іншого виходу, щур упивався зубами в живіт і прогризав отвір, через який вилазив у шлунок, розриваючи кишки, а потім вилазив, прогризаючи собі вихід у спині або в боці...

З видання "Тюрменная энциклопедия", Кучинский А.В. Москва, © 1998 г.

УБИВЦЯ КУДРІ НА ВОЛІ

Польському поліцаю, який 2001 року застрелив українського заробітчанина Сергія Кудрю, зменшили кримінальне покарання із двох років ув'язнення до двох років умовно і заборони працювати в поліції протягом п'яти років. Іншого поліцаю, який був разом із убивцею, засудили до 10 місяців ув'язнення умовно і позбавили права працювати в поліції протягом року. Таке рішення ухвалив Люблінський окружний суд польського міста Любліна, який змінив попередній вирок Холмського райсуду у справі. Під час ухвалення рішення суд керувався тим, що хоча поліцей перевищив свої службові повноваження і "неумисно" заподіяв смерть, однак "необхідності у відбуванні покарання (ув'язненні) немає". Як пояснив суддя Аркадіуш Шмех, який оголосив вирок, ув'язнення було би "надміру обтяжливим для звинувачуваного". Тим паче, що ситуація під час події "переважала можливості професійної реакції обох міліціонерів", зазначив суд. Такий вирок польські судді ухвалили стосовно поліцаю, який застрелив чоловіка на очах його вагітної дружини.

ВАША РЕКЛАМА МОЖЕ БУТИ ТУТ

Українська Православна Церква Київського Патріархату: “БОЖИЙ ЗАКОН У КОЖНУ ОСЕЛЮ”

УПЦ Київського Патріархату почала розповсюдження у всіх регіонах держави нової книги “Закону Божого”, виданої українською мовою 150-тисячним тиражем.

Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, представляючи журналістам всеукраїнську акцію “Божий Закон у кожному оселю”, повідомив, що примірники книги будуть безкоштовно роздані школам, вищим навчальним закладам, бібліотекам, а також всім, хто бажає жити у відповідності з істинами християнського православ'я. “Мета нашої акції - зробити духовну книгу, що проповідує істинні православні цінності, доступною для всіх, на протидію тоталітарним сектам, що безкоштовно розповсюджують свою розтиражовану літературу. Разом з тим “Закон Божий” має повернути сьогоденній молоді ті духовні знання, що не дійшли від попередніх поколінь через жорстоку тоталітарну систему.

Проводячи акцію, церква прагне донести знання про Закон Божий у кожному українському оселю. Водночас ми хочемо, щоб книга потрапила тільки до тих, хто щиро хоче долучитися до християнських цінностей”, - зазначив Патріарх. За його словами, щоб отримати примірник, бажаючі мають написати на ім'я Філарета обґрунтування свого прохання і передати його через парафіяльного священика Київського патріархату.

Авторство сучасного “Закону Божого” належить протоієрею Серафиму Слобідському, який написав книгу на основі різноманітних підручників і посібників з цього предмету, що існували в 50-ті роки минулого століття. Вперше праця священнослужителя була видана у США в 1966 році, багато разів перевидавалася. У середині 90-х років було зроблено перший переклад “Закону Божого” українською мовою. У нинішньому оновленому виданні виправлено недосконалу мову перекладу, додано відомості з історії українського православ'я. У книгу вміщено розділи про біблійну історію походження світу, моральне врівнення, правила православного богослужіння, призначення культурних предметів, особливості церковних свят тощо.

За словами Патріарха, УПЦ КП планує продовжити видання “Закону Божого” з метою довести тираж до 1 млн. екземплярів. Церква ставить собі за мету видати стільки примірників, скільки потрібно, щоб Закон Божий дійшов до кожної оселі, - зазначив глава УПЦ КП. З цією метою Патріарх звернувся до підприємців, можливих людей, усіх, хто поділяє християнські цінності, допомогти церкві у цій справі.

Кожен бажаючий може надіслати свій благодійний внесок на ім'я УПЦ Київського патріархату р/р 26001300000459 Київська міська філія АКБ “Укрсоцбанк” в м. Києві, МФО 322012 Код 22894788.

Геннадій Черненко

Крок до патріархату УГКЦ

Пастирський лист Блаженнішого кардинала Гузара про стан справ, пов'язаних із патріархатом Української Греко-Католицької Церкви оприлюднили на Святоюрській горі. Як наголосив на прес-конференції Блаженніший кардинал Гузар, пастирський лист складено, аби відповісти на ті питання, які турбують людей стосовно створення патріархату УГКЦ. Щодо того, коли Греко-Католицька Церква отримає патріархат, Блаженніший зазначив, що на це прийде час, на який вкаже не Вселенська Церква, і не Московська, а Господь Бог. Однак постійно щодо цього тривають дискусії між українською та російською Церквами. Позиція останньої є, звичайно, негативною, і це, за словами Блаженнішого кардинала Гузара, вимагає певної реакції з боку українських греко-католиків. “Московський патріархат вважає Україну своєю канонічною територією, і з нашого боку це вимагає реакції, щоб ми якщо не знайшли спільну мову, то сказали їм про те, що нас болить”, - сказав Блаженніший. Тим часом УГКЦ вірить у своє близьке канонічне

визнання і поступово готується до цього кроку. На синоді єпископів Києво-Галицької митрополії УГКЦ духовники розглянули питання душпастирського плану. Відтак церковна влада акцентуватиме на необхідності ретельніше готувати для служіння людям греко-католицьких священиків. Аби вони були свідомі того, що мають об'єднувати, а не роз'єднувати людей. Прикладом цього є рух традиціоналістів. Блаженніший кардинал Любомир Гузар наголосив, що схожі рухи можуть спричинити розкол Української Греко-Католицької Церкви.

Ярина Матвій

Але яйця!

Не часто трапляється нагода сказати: ось це справжня українська якість, український квалітет. Нехай росіяни та французи сховаються зі своїми яйцями Фаберже. Їхні яйця можуть лише зробити людину багатого, а наші можуть прибити. Ну, може, не прибити, але точно збити з ніг, навіть такого видного чоловіка, як Віктор Янукович. “Хлоп, як дуб”, - кажуть про таких галичани. (Злостиві, щоправда, додають: “Хлоп - як дуб, бо яйця, як жолуді”).

Після того, як польські і російські (а може, й інших країн) телеканали показали, як українського прем'єра Віктора Януковича в Івано-Франківську звалили з ніг яйце, яке кинув студент, наші сусіди диву дивуються. “Що в них за яйця такі? Що за кури? Чим вони їх годують”, - запитують одні. “А ви що не знаєте, - відповідають інші, - це все наслідки Чорнобиля”.

Утім, як одні, так і інші не усвідомлюють, що причина зовсім не в яйці, а у психічному виснаженні голови українського уряду. У своїй бурхливій молодості простий донецький хлопець Вітя своїм шахтарським кулаком по стінах би порозмазував усіх цих опозиціонерів, опонентів тощо. А тепер не можна - “бо прем'єр!” А значить особа публічна, все на виду, все перед людьми, перед телекамерами... Нелегоко йому останнім часом: то у неписьменності звинувачують, то власний речник з Африкою порівнює - хрін зна, компліментує чи знущується. Думать нада, а думать ніколи, та й звички такої немає, чесно кажучи.

Думають здебільшого політтехнологи, але російські - тому й не можуть розгадати загадку донбаську душу. Що не придумують, все мимо. От і цього разу придумали сценарій, у якому навіть такий актор, як Віктор Янукович виглядає неприродно. І реагує на яйце поранення із запізненням, і падає не так граціозно, як підстрелений лебідь, а як мішок з бульбою. Зрештою, і політтехнологів можна зрозуміти. Їхні проекти привернення до кандидата у президенти України симпатій виборців не спрацювали, тож залишається хоч би викликати до нього співчуття. Однак зі співчуттям народу до прем'єра теж якось не вдається. Важко навіть зрозуміти чому? Може, це так, як в анекдоті про нещастя-єврея, котрий, щоразу звертаючись до Господа, марудив, чому Бог йому не допомагає. В один із моментів Господь не витримав, розхилив небеса і сказав йому дещо роздратовано: “Ну не люблю я тебе. Не-люб-лю!”

Володимир ПАВЛІВ

Найпевніше місце, де завжди можна отримати число

“Оттавського Вісника”

— кредитова спілка “Будучність”

913 Carling Avenue, Ottawa ON K1Y 4E3

Tel: 613-722-7075

Відчинено:

Від понеділка до п'ятниці з 11.00 до 18.00

В суботу з 10.00 до 15.00, вівторок, неділя - вихідні

ПЕРЕДПЛАТА “Оттавського Вісника”

На прохання читачів, “ОВ” починає тимчасову передоплату на чотири послідовні числа. Якщо ви бажаєте отримувати “Оттавський Вісник” на території Канади до вашої поштової скриньки, просимо вислати на адресу редакції великі заадресовані конверти з поштовими марками та чек на п'ять доларів, або, десять доларів, з конвертами без наліплених марок. Про досконаліші умови передоплати, “ОВ” повідомить згодом на своїх сторінках.

Приватні оголошення стосовно пошуку-надання праці, та пошуку-винайму помешкань і т.п. друкуються безкоштовно. Комерційні оголошення - за домовленням.

До уваги передплатників,

“ОВ” поки що видається не щомісяця, а в залежності від наявних зібраних коштів. Заохочуйте своїх знайомих підтримувати датками наше видання! Жертводавцям надається посвідка для відтягнення від податку.

Хай ВАШІ податки працюють для ВАС!

Спрямуйте самі свої податки туди - де вони приносять користь українській громаді!

Підтримуйте видання єдиного українського друкованого видання в столиці Канади!

Прочитали самі - передайте іншим!